Presstopp nästa Boteblad 19/5

Saga Åslund siktar på att bli 100 år gammal
SIDAN 16

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Per-Åke Göransson föredrar att ligga först i spåret
SIDAN 18

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Stefan Brattfeldt gjorde en resa i Evert Taubes fotspår
SIDAN 12

Botebladet

VÅREN 2006

Ansvarig utgivare: Boteåparlamentet

NINNI LEDFELT, NY PRÄST I BOTEÅ

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det tog inte lång tid för Ninni att börja trivas i bygden

Sommaren 2005 flyttade Ninni och Gunnar Ledfelt in i Överlännäs gamla prästgård i samband med att hon fick en prästtjänst i Sollefteå. I februari tog hon över prästtjänsten i Boteå.

Boteåbygdens hemsida lockade Ninni till Boteå

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ninni Ledfelt vill göra kyrkan tillgänglig för alla och hon hoppas att den ska få bli en vital del av människornas liv och även få finnas med i det som händer idag.
SIDAN 4

Trivseln är stor på Blåklockan

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det har gått drygt ett år sedan Blåklockans flytt.
SIDAN 10

Trivseln är stor på Vallänge

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Vallänge Servicehus har femtio års kompetens.
SIDAN 7

Trivseln är stor i Överlännäs

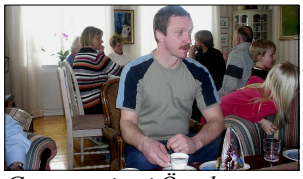

FOTO: LENNART JOHANSSON

Grannsämjan i Överlännäs är fortsatt god.
SIDAN 20

Övrigt innehåll:

	Sidan
Annonser	35
Anslagstavlan	32-34
Arne och Arga Gubben	31
Björkåaktiviteter	22-23
Botekrysset	30
Boteåparlamentet	19
Filadelfia	21
Kalknäs skola	24-27
Receptet	29
Svenska kyrkan	14-15, 28-29

Macken har fått ny ägare

Göran Cederfjärd säljer bensin och gör verkstadsjobb

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

SIDAN 6

SIDAN 3: HERR NILSSON ÄR GLAD I DOKTORSHATTEN

Sidan 9: Kristina och Richard flyttade till Boteå för sina barns skull

LEDAREN

Välkommen att ta del av ännu ett nummer av Botebladet! Det vore roligt om tidningen kunde ge Dig åtminstone några timmars positiv läsning.

I samband med det här numrets utgivning är tongångarna betydligt positivare än vad de var vid förra. Tidningens fortsatta utgivning är nämligen tillfälligt räddad, tack vare flera frikostiga gåvor (se sidan 19).

Botekrysset är åter tillbaka och vi riktar än en gång ett tack till Erik Hoppe som, vanligt utan ersättning, bidrar till att höja kvaliteten på tidningens innehåll.

Det känns roligt att allt fler byinvånare bidrar med artiklar. Tusen tack, det har Ni gjort jättebra!!!

Fortsätt att tipsa redaktionen om sånt som är på gång, och precis som nämnts tidigare kan ni låna Boteåparlamentets digitalkamera (finns hos Erik Sundberg) om Ni vill redovisa nåt från Er förening eller speciella sammankomst.

Lämna in artiklar, evenemangstips och information till redaktionen i god tid (ju tidigare desto bättre) innan presstopp. Det som kommer in i sista minuten tas in i mån av tid och plats. Maila alltid så stora bilder som möjligt för att få bästa slutresultat. Glöm inte bort att ange fotograf och vilka personer som finns med på bilderna.

Bidrag tas helst emot via mail, diskett eller CD-rom. Maskinskriven text går givetvis också bra, dock bara i nödfall. Mailadressen är som tidigare:

botebladet@ronestar.nu

Nästa nummer av Botebladet kommer ut vecka 21-22 och sträcker sig augusti månad ut.

Ha en riktigt fin vår och väl mött på alla de spännande och intressanta satsningar som bygden har att erbjuda!

Rolf Ronestjärna, chefredaktör

Kontakta gärna oss i redaktionen:
Rolf Ronestjärna 0612-601 21
Erik Sundberg 0612-603 05
Maria Johansson 0620-321 82

PRESSTOPP
NÄSTA BOTEBLAD
fredagen den 19/5 2006
Notera detta datum
i Din planering!

Signerat

Att söka sina rötter

När jag var liten var jag ofta hos min älskade farmor och farfar, Jenny och Arne. Under hela min uppväxt besökte jag regelbundet deras gård i Arlom. Hos farmor och farfar var det både jättekul och rogivande på samma gång, och de hade alltid tid med mig. Det var risgrynsgröt till frukost och när jag ville leka skola ställde farmor och farfar upp som elever. I snedskrubben stod en stor gammal griffeltavla som kom från någon nedlagd skola i närheten, kanske var den från Offers skola?

Soliga vårvinterdagar åkte vi skidor ute på åkern, alltid i min takt, ramlade jag så var farfar där och lyfte upp mig. Jag åkte oftast först och efter kom farmor och farfar på sina blå Edsbynskidor av trä.

Ofta när jag var där var det någon som hälsade på och då bjöds det på nybryggt kaffe och sju sorters kakor i det stora lantköket. Det kunde vara brevbäraren, sotaren eller kusinen Lothard som tittade in. Grannen Ingrid kom då och då över med ett blomskott eller för att bjuda på en ny kaksort som hon nyss bakat. Det var trygghet, grannsämja och bysammanhållning.

Efter att mina farföräldrar för några år sedan lämnade gården, så väcktes tanken att jag och min familj skulle flytta dit. Det känns bra att bo i den gård som min farmor och farfar köpte i mitten av 40-talet och sedan byggde upp sitt liv kring. Det var lantbruk, mjölkkor och skogsbruk och allt vad det innebar.

Arne är död sedan några år tillbaka och Jenny bor på Solgården i Sollefteå. Hon blev så glad när vi flyttade in i huset som varit hennes hem i större delen av livet. "Det är ju så bra luft i Arlom", säger alltid farmor, och jag är säker på att om farfar ser oss i sin himmel, så ler han förnöjt där från ovan. Kanske är han lite bekymrad när Richard inte får igång hans gamla traktor, men myser nog när den till slut startar.

Nu springer mina tre barn omkring på gräsmattan där min pappa, och även jag, lekte, klättrade och hade roligt som små.

Jag är nu tillbaka till mina rötter och hoppas att mina barn, när de blir vuxna, ska känna sig nöjda med sin uppväxt och veta var de har sina rötter.

Kristina Strand

Förre Boteåbon Olle Nilsson har doktorerat

Olle Nilsson - doktorn som inte är läkare

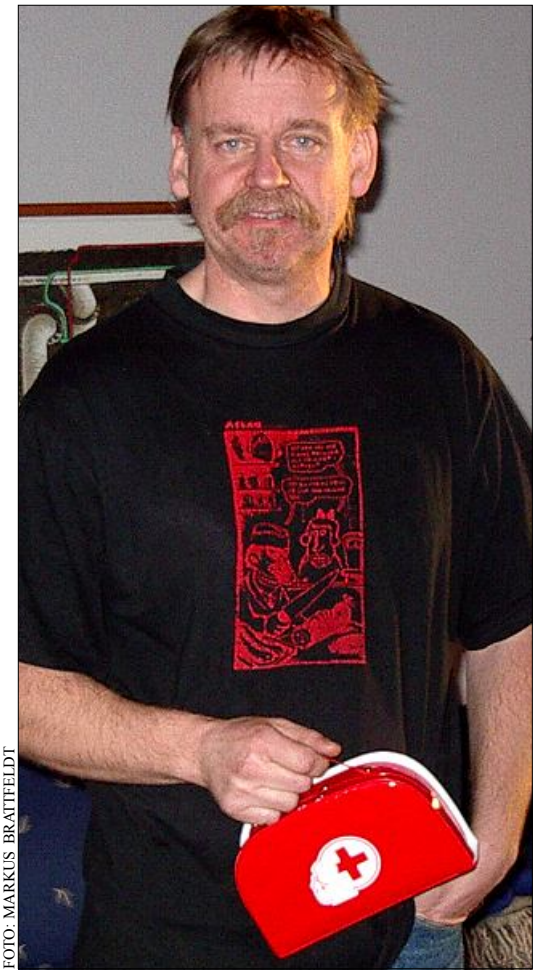

FOTO: MARKUS BRATTFELDT

En stolt herr Nilsson med sin doktorsväska.

Den 16 december 2005 är nog ett datum som *Olle Nilsson* aldrig kommer att glömma. Det var den dagen han, under sedvanlig pompa och ståt, blev *Mittuniversitetets* förste doktor i informatik. Ett mål i livet var nått. Hans avhandling, *Access Barriers – from a user's point of view*, hade passerat betygskommitténs nålsöga och befunnits vara av sådan klass att Olle kunde kalla sig doktor. Att det var ett speciellt tillfälle för Olle kunde vi, som var på plats, genast se då han, till allas förvåning, hade hängt en kavaj på sina något höjda axlar.

Den annars så avslappnade Olle var för dagen något spänd då han, inför en välfylld sal, klarade opponentens alla frågor kring avhandlingen. I väntan på betygskommitténs bedömning serverades smörgåstårtor, för övrigt gjorda av doktorn själv, och cider respektive champagne.

Kvällen avslutades hemma hos doktorn själv, för de som kände sig manade att uppvakta honom. Det bjöds som vanligt, när det gäller Olle, på kulinariska rätter av allehanda slag, samt drycker som fick den mest kräsne att glädjas.

Att det är en lång väg att vandra, innan man kan titulera sig doktor, vet vi som följt Olle under denna vindlande färd. 1994 påbörjade Olle, som precis slutat på dåvarande *Skogsvårdsstyrelsen*, systemvetenskapliga programmet i *Sundsvall*. Redan detta steg var en bedrift, då det medförde många och långa pendlingar från bostaden på *Solberg* i *Undrom* till *Sundsvall*. 1998 tog han magisterexamen. Större delen av tiden undervisade han också parallellt med sina studier.

Att gå från magister till doktor är en väg som är kantad av mycket svett, tänkande och skrivande. Jag har några gånger funderat över om Olle någon gång skulle bli klar, detta främst p g a att han har en så avslappnad inställning till skrivandet. Karln verkar ju aldrig göra något. Nu har jag förstått att när jag har varit på besök, har han ägnat tiden åt mig och inte åt avhandlingen, vilket i sig varit trevligt. Första gången jag såg helheten var när Olle ringde och ville att jag skulle komma till *Danmark* och göra honom sällskap, när han slutförde sitt skrivande. Han hade lovat att passa sin kamrats hus utanför *Nyköbing* under två veckor i september. I huset ingick också en hund som skulle rastas. Olle insåg på ett tidigt stadium att två veckor med en hund inte skulle ge det intellektuella utbyte han behövde. Efter en vecka åkte jag dit och vi tillbringade några fantastiskt sköna dagar tillsammans. Huruvida jag konkurrerade ut hunden, vad gäller intellektuell spänst, får ni fråga doktorn om, men vi kunde i alla fall dela mycket tankar kring både det ena och det andra.

Vad gäller avhandlingen, såg jag resultatet av några års hårt arbete på pränt och det var då jag insåg att Olle faktiskt skulle bli klar. En doktorstitel kan man inte få utan stöd från omgivningen. De som betyder mest för Olle är nyblivna doktorinnan Nordin, samt ”småuskorna” Ludde, Amanda och Fanny (som för övrigt inte är så små längre). Utan deras stöd hade vägen blivit betydligt längre och svårare. Även mamma Britta och pappa Gösta har betytt mycket. Vi andra, som på något litet sätt bidragit, kan känna oss hedrade att vi faktiskt känner en riktig doktor och inte någon *Refaat el Sayed* bluff. Ni som vill veta vad avhandlingen handlar om, läs den, den är inte speciellt svår att förstå. Huvudsaken är att man kan engelska, annars blir det svårt. Ni andra får hoppas på att den inom kort ges ut i svensk version på *Månpocket*.

av Stefan Brattfeldt

FOTO: MARIA JOHANSSON

Trots sin korta tid i Boteå har Ninni och Gunnar Ledfelt redan funnit sig väl tillrätta och börjat trivas.

Ninni Ledfelt är Boteås nye präst

Ninni och Gunnar Ledfelt bytte sin trerummare i Uppsala mot ett hus på 540 m²

Ninni Ledfelt heter den nye prästen i *Överlännäs* och *Boteå*. Hon och maken Gunnar bor sedan i somras i *Överlännäs prästgård*. De bytte sin trerummare i *Uppsala* mot ett hus på 540 m². Paret kommer från början från *Östergötland* där de träffades som unga - till sommaren har de varit gifta i 20 år. 1989 flyttade de till *Uppsala* för studier. Ninni har en bakgrund som vårdbiträde och jobbade på sjukhem och sjukhus i tio år innan det var dags att sadla om och börja läsa. Först blev det fyra terminer historia och därefter teologi. I januari 1999 vigdes hon till präst i *Uppsala domkyrka* och började arbeta i *Enköping*. Sedan vigningen har hon även arbetat i den stadsdelsförsamling i *Uppsala* där hon bodde.

Vad är det då som gör att man flyttar till just *Överlännäs*? Gunnar, Ninnis man, veckopendlade sedan några år mellan sitt kontor i *Uppsala* och det mindre kontor han fått i uppdrag att starta upp i *Örnsköldsvik*. Därför sökte Ninni jobb i området och fick en tjänst i *Sollefteå* som hon påbörjade i augusti. *”Vår tanke var då att hitta ett boende på vägen mellan Sollefteå och Örnsköldsvik, så ingen av oss skulle få jättelång resväg. Jag letade på webben och hittade Boteåparlamentet. Där stod Lennart Johansson som kontaktperson, så jag ringde honom, och fick höra att huset fanns till uthyrning och på den vägen är det"*, berättar Ninni. Tänk att det gick via Boteås hemsida!

Under Ninnis korta tid i *Sollefteå-Boteå pastorat* blev tjänsten i *Boteå-Överlännäs* ledig och det var naturligt för Ninni att söka den, eftersom hon är en präst, av den "gamla stammen", som föredrar att arbeta i den församling där hon bor. Från och med den första februari är Ninni präst där hon bor, vilket passar henne bra.

Men hur är det då att vara präst på landet jämfört med hennes tidigare erfarenheter enbart från stadsförsamlingar? Ninni konstaterar att det är stor skillnad. *"Där jag arbetat tidigare har jag varit mer eller mindre anonym. Varje hembesök var ett nytt besök hos nya människor i en församling där det bodde 20 000 personer. Här är det nya kontakter för att jag är ny, men inom kort kommer jag troligen att vara bekant för dom allra flesta."*

Ninni ser stora möjligheter och utmaningar i sin nya tjänst och upplever bygden som mycket mer levande än hon vågat hoppats på. Här finns stora möjligheter för Kyrkan att vara en vital del av människornas liv och finnas med i det som händer nu.

Vad är då Kyrkans uppgift? *"Huvuduppdraget är som det alltid varit, att ge människor redskap till en tro på Jesus som både håller att leva och att dö på"*, menar Ninni. Men detta uppdrag har många deluppdrag och nivåer och Ninni tycker att det är viktigt för henne, som ny församlingspräst, att ta reda på vilka behov som finns hos de människor som bor här och se hur man som Kyrka kan möta dem. Vad det gäller gudstjänstlivet, strävar Ninni efter en så stor rikedom som möjligt vad det gäller olika formspråk och många människors delaktighet. Då *Överlännäs församling* har gudstjänst kl 18 tror hon att det skulle kunna erbjudas möjlighet att mer konkret utveckla familjearbetet i Kyrkan enligt ett koncept hon sett fungera förut: Först äter man tillsammans och sen firar man gudstjänst. På så sätt får en barnfamilj möjlighet att både få sociala och andliga behov tillgodosedda, men utan att det tar för mycket av familjens tid. Om det här är något som är intressant för folk i bygden, hoppas hon kunna involvera flera människor både i köket och vid altaret. Ninni berättar om sin syn på gudstjänsten: *"Jag tycker det är viktigt att ge utrymme för människor i alla åldrar att aktivt och meningsfullt medverka i gudstjänsten. Det är en del av det som brukar kallas att vara högkyrklig, vilket jag är."*

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det kristna budskapet förmedlar ljus och hopp i en mörk värld.

Till nästa termin får Ninni ansvaret för konfirmationsundervisningen i *Överlännäs* och *Boteå*. En av Ninnis drömmar är att utveckla samarbete med andra goda krafter i bygden. Hon har redan träffat Filadelfiapastor *Rolf Ronestjärna* och hon hoppas under våren finna vägar till samverkan i bygden. Till hösten känns en *Älgmålsbön* som ett måste.

Ninni berättar att hon tidigare haft en utmattningsdepression och efter det har svårt att lära sig namn, vilket förstås är ett stort minus när man arbetar på landet och träffar samma människor gång på gång. Hon hoppas att församlingsborna ska ha överseende med detta. *"Idag mår jag bra och arbetar heltid utan problem. Men jag har lärt mej mycket om mej själv och blivit lite klokare, till exempel genom att bli noggrannare med att skilja mellan arbete och fritid. Kanske kan jag också hjälpa andra genom denna erfarenhet"*, funderar Ninni. Fritidsintressena, som maken Gunnar delar med Ninni, är allt som har med friluftsliv att göra, såsom skidåkning, segling och fjällvandring.

Under det första halvåret i *Överlännäs* har Ninni provat på mycket som hon inte gjort förut; att hugga ved, klippa gräs och buskar. Hon har sanerat råttbajs och anlagt en altan. *”För en som bott hela sitt liv i staden är det en upplevelse att mata får och klappa höns. Nackdelen med att bo på landet är att man måste åka bil vart man än ska”*, tycker Ninni. I *Uppsala* cyklade paret för det mesta. Nu har de varsin bil. *"Och jag saknar gymmet fem minuter hemifrån"*, utbrister hon. På plussidan finns den sociala sidan av livet: Det är gott att alla bryr sig om varandra på ett positivt sätt och välkomnar nya människor med öppenhet. Ninni älskar tystnaden, den vackra utsikten över älven och de spännande människor hon lärt känna hittills i bygden. *"Det här är nog den största förändring jag gjort hittills i mitt liv. Jag trivs mycket bättre än förväntat här i Överlännäs och hoppas att församlingsborna ska komma att trivas med mej"*, avrundar *Ninni Ledfelt*.

av Maria Johansson

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Hjälp gärna Macken att bli kvar genom att tanka där. Just nu går nämligen bensinförsäljningen med förlust.

Göran Cederfjärd har tagit över Macken i Undrom

Göran hälsar alla Boteåbor välkomna till Macken

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Hos Göran kan man även köpa och få sina däck balanserade.

Vi har fått en ny företagare i *Undrom* i det att *Macken* har övertagits av *Göran Cederfjärd*. *”Det är tänkt att bli en allserviceverkstad med bensinförsäljning och tillbehör för bilar och motorcyklar”*, berättar den nyblivne verkstadsägaren.

Göran kom till *Sollefteå* när han var 15 år gammal. Efter grundskolan gick han på *Nordvik*, och det är hans kontakter från den tiden som gjorde att det blev till *Utnäs* han flyttade för två år sedan, när han kom hem för att starta sin verksamhet. Egentligen var planerna att bygga en verkstad, men när *Macken* redan fanns, och var till salu, var det en både snabbare och billigare lösning att köpa den.

Göran Cederfjärd har bott i *Skänninge* sedan 1989 och har varit egen företagare sedan 1991. Som utbildad motorcykelmekaniker, och med Nordviksåren i botten, jobbar han idag både som avbytare och mekaniker. Motorcyklar och kor är kanske inte den naturligaste kombinationen, men det säkerställer i alla fall långa arbetsdagar. Verkstaden skall vara öppen mellan 10 och 20, med undantag för mjölkning och eventuella akuta utryckningar. Eftersom han har kvar uppdrag i *Skänninge* också, så in-

nebär det även långa arbetsresor. 73 mil enkel resa till jobbet. Det kan nog få de flesta att blekna.

Förutom mjölkandet och mekandet sköter han även sin bokföring och sköter om hemsidan på Internet. Den som vill veta mer kan därför besöka hans hemsida på adressen http://www.goransbilomc.se

Göran hoppas i framtiden kunna sälja mopeder, EU-mopeder och fyrhjulingar. Han kan redan nu förmedla motorcykelköp via kontakter i branschen. Göran berättar till sist att gatuköket kanske kommer igång till sommaren, men att i så fall nån annan kommer att sköta om det. *”Annars så har det varit nåt att göra varje dag sen jag tog över, så jag tror att det här kommer att bli bra”*, avrundar nye Mackenägaren *Göran Cederfjärd*.

av Erik Sundberg

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Karin Ronestjärna, Irene Stenmark, Emma Karlsson, Birgit Häggblad och Annika Nottberg är en handfull av all den fina personal som arbetar på Vallänge Sevicehus i Grillom.

Vallänge är en institution i bygden som nästa år firar femtioårsjubileum

Enhetschef Marieann Boström ger här en beskrivning av Vallänge förr och nu

Vallänge är för oss i byn en av våra ”stora” arbetsplatser med arbetstillfällen för ca 25 personer, med hemtjänsten inräknad, eftersom de utgår från Servicehuset. Nästa år firar *Vallänge* 50 år. 1957 invigdes ålderdomshemmet med ett boende för minst 25 personer. På den tiden fanns inga biståndsbeslut utan man flyttade in när man blev äldre. Då fanns ingen hemtjänst att tillgå. Många var tämligen pigga och kunde hjälpa till en hel del med tvätt, strykning, dukning, potatisskalning och dylikt, och man deltog även ute med lövräfsning etc. Kvarboendeprincipen gällde i allra högsta grad. Det var självklart att avsluta sitt liv på boendet.

Anna Öberg, föreståndarinnan på den tiden, vakade över alla som en ängel och kunde arbeta hur mycket som helst. Hon var en äkta *Florence Nightingale* som aldrig tänkte på sig själv utan ställde upp i vått och torrt. Nu fungerar köket som ett mottagningskök. Huvuddelen av maten kommer från *KökEtt* på sjukhuset i *Sollefteå*. Från början lagades maten på boendet, men har under en period även varit mottagningskök, där maten levererades från *Kalknäs skola*.

I nuläget bor det 14 personer vid boendet, varav två rum är s k sviktrum. Där kan personer bo tillfälligt om man t ex mår dåligt under en period eller om en make eller maka behöver avlastning, för att vila lite. Rummen används också då t ex rehabilitering behövs efter en sjukhusvistelse. Under ett par veckor kan en återhämtning hinna ske, så att man är stark nog att åka hem.

På 1970-talet byggdes två annex med sex lägenheter i anslutning till servicehuset. Alla har larm som är kopplade till huvudbyggnaden. Personerna som bor där ute kan inta sina måltider inne i matsalen, samt delta i andra aktiviteter som finns att tillgå. 1994 renoverades *Vallänge* och antalet platser halverades till 14 rum. Alla har nu eget badrum och rummen har blivit större med en egen liten kokvrå.

Varje tisdag är det gymnastik under ledning av rehabteamet från *Sollefteå*. Två rehabassistenter

kommer på besök och har gymnastik. Ibland följer sjukgymnast och arbetsterapeut med och handleder personal när behov finns. Det kan röra sig om gångträningar, lyft etc. Då finns det tillfälle att fundera över lämpliga hjälpmedel för att den boende ska sitta bättre eller lämplig dyna i sängen för att slippa ha ont i ryggen eller få sår.

All personal arbetar för att den enskilde ska ha det så bra som möjligt, från vårdpersonal till köks-personal. Just nu planeras det för en trevlig utemiljö där de boende kan sitta och dricka kaffe och umgås sommartid. Vi hoppas att *Solatum* går med på våra önskemål (det tror vi). Vi vill gärna ha någon form av vindskydd, stadiga trämöbler och gärna lite blomlådor med fina blommor, som är trevliga att titta på. Vi funderar just nu på hur vi vill ha det. Kom gärna med idéer! Vi är öppna för förslag!

Alla är välkomna att hälsa på hos oss. En liten pratstund är viktig och förgyller tillvaron för många. *Filadelfia* och *Kyrkan* har andakter hos oss. Även *PRO* och *Röda Korset* kommer ibland och hälsar på. Vi planerar nu i vår att ha en anhörigträff. Då bjuder vi in alla anhöriga en eftermiddag, där vi kan fika tillsammans och prata lite. Då finns även möjlighet att träffa alla som arbetar. Någon form av underhållning ska vi ha, men det är inte riktigt klart idag. Det är viktigt med en god anhörigkontakt, det är betydelsefullt för oss på boendet.

Under februari månad fick vi nya telefonnummer och tillhör *Sollefteå Kommuns* telefonväxel, så nu måste man ringa 0620-68 28 96 eller 68 28 95 för att hamna på *Vallänge*. Hemtjänsten har telefonnummer 0620-68 28 97 eller 68 28 98.

Avslutningsvis kan sägas att jag är glad att vi har en god vård hos oss. Det står så mycket negativt i tidningarna om äldreboenden på andra håll runt om i landet. Det är svårt och tro att det kan vara sant. Små boenden är nog trots allt bäst. Det blir en annan gemenskap där, något av en familjekänsla. Vården hos oss rymmer mycket värme och omtanke.

av Marieann Boström

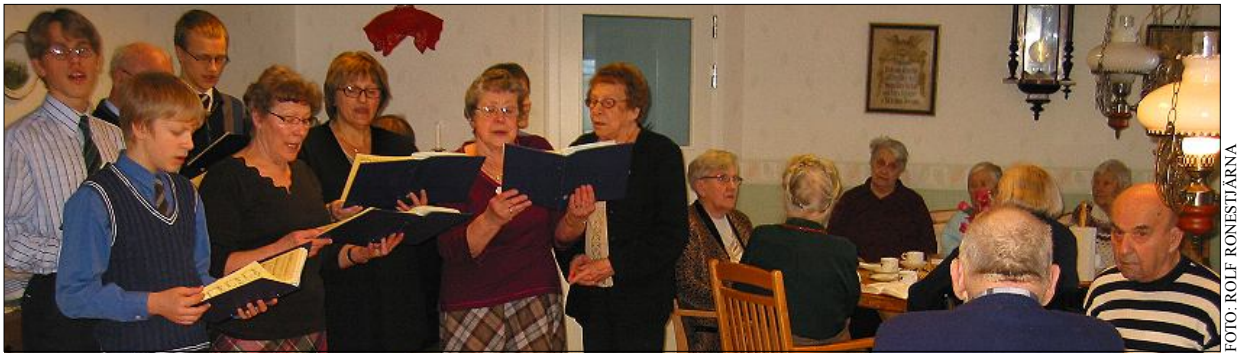

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Alla är välkomna att komma till Vallänge och hälsa på. På bilden är det Filadelfia som är på besök.

FOTO: CATARINA EDÉN

FOTO: CATARINA EDÉN

Det var mycket mys och pys när Botatons högstadiegrupp tränade inför den stundande Norgeresan.

Botatongrupp reser till Norge

Botatons högstadiegrupp deltar i stort miljöteaterprojekt i vårt grannland i väst

Så här mysigt hade tjejerna i Botatons högstadiegrupp på övernattning med träning inför den teater vi ska åka till Norge med i maj (se bilder ovan). Vi ska delta i ett stort miljöteaterprojekt där och vi återkommer till *Botebladet* med ytterligare detaljer. Boka gärna den 21 maj på *Hullsta gård* redan nu då vi ska ha PREMIÄR!

av Catarina Edén

FOTO: ELAINE NORBERG

Familjen Strand består av pappa Richard och mamma Kristina, samt barnen Matilda, Ludvig och William.

Familjen Strand flyttade till Boteå för sina barns skull

Kristina Strands farföräldrars hus i Stöndar blev familjens nya hemvist

Kristina och Richard Strand, med sina tre barn, har flyttat hit till vår trevliga bygd. Familjen Strand, som kommer ifrån *Kramfors*, valde *Boteå* av den enkla anledningen att huset de flyttade till var Kristinas farmor och farfars.

Kristina och Richard berättar för mig, över en god middag som jag och min familj blev bjuden på, att de, av både praktiska och sentimentala skäl, inte kände för att göra sig av med det stora, fina huset som ligger i *Stöndar*. *”Vi hade ju även läst Botebladet och tyckte att det verkade vara en trevlig och fin by för våra barn att växa upp i”,* tillägger Kristina. Att pendla, till och från jobbet, gör dem inget, eftersom de även fick göra det när de bodde i *Kramfors*. Kristina jobbar nämligen som förskolelärare i *Bollstabruk* och Richard jobbar som tjänsteman hos *Kustbevakningen* i *Härnösand*. Han ligger då borta på jobbet, när han har sina skift, men i gengäld blir han dock ledig flera dagar i sträck, då han får rå om familjen helt och hållet. ”*Det finns ju även mycket att göra med ett gammalt hus. Köket har blivit klart och en kakelugn har blivit insatt och det blev verkligen jättefint*”, konstaterar Richard.

Barnen William, Ludvig och Matilda trivs även de. Matilda går på *Blåklockans dagis* och pojkarna på *Kalknäs skola*, där de snabbt fick nya kompisar. William berättar att han saknar sina kompisar i *Kramfors*, men samtidigt konstaterar han att det ju inte är så långt att åka för att hälsa på dem. Några träffar han och Ludvig varje vecka i samband med sin brottningsträning i *Kramfors*. William berättar vidare att vad som var bra med flytten till *Undrom*, är att han nu lättare kan följa med pappa Richard på älgjakten. Richard, som jagar med *Boteå Övre Jaktvårdsområde*, tycker även han att det blivit lättare med jakten, när man nu finns på plats i byn. Jag passade även på, under detta trevliga besök, att lämna ut lite information om Boteåbygden och om de aktiviteter som finns att tillgå och jag kan nog med säkerhet tala om att fotbollslagen kommer att utökas med två fina pojkar.

av Elaine Norberg

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Idel glada miner hos Marie-Louise Andersson, Marie Holmsten, Katarina Kristoffersson, Ulla Assergård och Britt-Marie Kristoffersson.

Blåklockans Förskola har funnit sig väl tillrätta på Kalknäs skola

Övergången gick bättre och smidigare än vad man hade kunnat hoppats på

Nyheten om att huset, där *Blåklockans Förskola* bedrev sin verksamhet, skulle säljas slog ned som en bomb bland personal och föräldrar. Alla blev, i princip, tagna på sängen och det var inte utan att samtliga berörda kände sig överkörda av kommunens politiker. Tanken var dessutom att flytten skulle genomföras inom loppet av några få månader, och oron och frustrationen var därför märkbar när *Botebladet* hälsade på hösten 2004. Det har nu hunnit gå drygt ett år och givetvis undrar man hur det hela avlöpte och hur *Blåklockans Förskola* egentligen mår idag.

När *Botebladets* utsände kommer på besök, har *Blåklockan* besök av *Annica Strindin* från *Filadelfia*. Hon är där för att fylla på förskolans bibliotek av kristna barnböcker. Hon passar även på att läsa böckerna för barnen, när hon ändå befinner sig på plats.

Efteråt, när barnen försvunnit ut på skolgården, får jag först en pratstund med *Marie-Louise Andersson*, som tycker att flytten har inneburit många fördelar. *”Jag tycker att det blev bra. Lokalerna är luftiga och rymliga och vi har idag en jättefin utemiljö. Jag trivs och det verkar även barnen göra.”*, berättar hon och tillägger att även föräldrarna verkar väldigt nöjda.

Marie-Louise uppskattar också att verksamheten, till skillnad mot tidigare, nu bedrivs på ett och samma våningsplan. Vidare värdesätter hon det ökade utbytet av tankar och idéer med skolans övriga personal, som nu är möjligt när man dagligen träffas i de gemensamma utrymmena. Samarbetet med Fritids, vid t ex öppningar och i samband med skolloven, är också nåt som hon tycker är positivt. Närheten till skogen är givetvis också ett stort plus och un-

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Annica Strindins besök på Blåklockan röner ett stort intresse.

der hösten har måndagarna varit en s k utflyktsdag, där man gjort uppskattade skogspromenader.

En hel del förändringar har ägt rum på *Kalknäs skola* för att bättre passa *Blåklockans* behov. Bl a har hela skolgården inhägnats, gungorna flyttats och cykelställena gjorts om till praktiska förråd. Kanske den viktigaste förändringen är dock, den som berör alla byinvånare nämligen; sänkningen av hastigheten från 50 km till 30 km på landsvägen direkt utanför skolan. *”Flytten var en stor omställning, men allt har gått över förväntan och blivit till nåt positivt”*, sammanfattar *Marie-Louise Andersson*.

Eftersom resten av personalstyrkan befinner sig ute på skolgården, får *Botebladets* tunnklädde reporter ge sig ut på jakt efter nya intervjuoffer. Den förste han slår sina klor i är *Britt-Marie Kristoffersson*, som också hon ser positivt på flytten. *”Jag trivs jättebra och jag har inte saknat det gamla stället alls. Allt har gått jättebra!”* Även *Katarina Kristoffersson* ser fördelar med *Blåklockans* nya hemvist. *”Vi har fått en mycket bättre utemiljö, med backar och goda skridskomöjligheter. Vi trivs jättebra!”* Likaså *Ulla Assergård* tycker att det är positivt att kunna få träffa övrig skolpersonal, bl a för samarbetets skull. *”Det är rymliga och bra lokaler och barnen verkar nöjda.”* Hon tillägger att det även måste vara positivt för vissa föräldrar att de nu slipper lämna av och hämta sina barn på två olika ställen. *”Det är också en fördel att det är nära till skogen. En liten nackdel är dock att det är lite längre till stranden, men samtidigt får ju barnen röra på sej lite extra.”*, summerar *Ulla Assergård* inför en huttrande reporter.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Bybor, vänligen respektera den nya hastigheten vid skolan.

I skrivande stund är 22 barn inskrivna vid *Blåklockan* och upptagningsområdet är från *Undrom* upp till *Björkå* (i detta ingår även några barn från *Styrnäs*). På detta är det alltså 3,75 tjänster. Framtiden, för *Kalknäs skola*, ser med andra ord fortsatt ljus ut.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Barnen på Blåklockans Förskola har funnit sig väl tillrätta med den nya inne- och utemiljön på Kalknäs.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Stefan Brattfeldt hade många fina minnen i bagaget från Sydamerikaresan väl hemma i Undrom.

Stefan Brattfeldt fick smaka på tango

Stefans resa till Argentina och Uruguay bjöd på många oförglömliga ögonblick

Under november månad gjorde jag en kombinerad arbets/utbildnings/semesterresa till *Argentina* och *Uruguay*. Syftet med artikeln är att delge några egna minnen från resan. Vi åkte en novemberkväll från *Arlanda*, via *Paris*, till *Buenos Aires*, Argentinas huvudstad. Vi var 25 st kollegor och vänner som förväntansfullt satte oss på planet för att starta den långa resan. Bara flygresan mellan *Paris* och *Buenos Aires* tar 13 timmar.

ARKIVBILD

Tango är ett sätt att förhålla sig till livet.

Väl framme mötte oss ett varmt *Argentina* – det skulle vara svensk försommar men var ca 25-30 grader. Det vädret bestod under hela tiden under vistelsen. Argentinarna själva var väldigt oroliga och talade om växthuseffekten precis som vi. Det hade aldrig tidigare varit så här varmt under denna tid på året. Eftersom *Antarktis* är en del av *Argentina* påverkar issmältningen där landet direkt. *Argentina* är ett enormt land, stort som hela *Europa*. Jag vistades större delen av tiden i *Buenos Aires*. Det finns otroligt mycket att se, eftersom det är en enorm stad, minst 13 miljoner invånare. En osäker siffra som ni säkert förstår.

ARKIVBILD

Det kostar på att lära sig att dansa tango.

Bland de första dagarna besökte vi *Evita Perons grav* som ligger i en speciell kyrkogård. Den ser ut som en massa kvarter med små hus, gravarna var mausoléer, så man gick som i en liten ministad. Att *Evita Peron* var en populär person förstod man av all blomsterprakt kring hennes ”gravhus”. Jag besökte även byggnaden där hon bodde och där hon höll sitt berömda tal. En fantastisk känsla, man kunde nästan känna av stämningen när man stod där. Det låg för

övrigt vid torget *Placa del Mayo* just nu känt för att ”de galna mödrarna” demonstrerar där för sina förlorade söner. De går där en gång i veckan och har så gjort i ca 20 år.

Buenos Aires är annars känt för sin billiga shopping, främst av skinn men även av andra varor. Det fanns även gott om utemarknader. Det var fantastiskt att bara gå och insupa atmosfären. Man fick dock vara försiktig, brottsligheten är nämligen hög. Två av mina vänner blev bestulna på plånbok samt en ryggsäck med innehåll. Man såg också en hel del fattigdom med gatubarn osv. Det är baksidan av turistlivet att samtidigt se detta elände samtidigt som det finns en enorm rikedom.

Två saker som jag och även några vänner bespetsat oss på var att få dansa tango, men även gå på Argentinsk fotboll. Sagt och gjort. Dels var vi på en fantastisk tangouppvisning, men vi ordnade också tangolektion även för oss själva. Det var väldigt kul, men otroligt svårt. Tango är inte bara en dans utan också ett sätt att förhålla sig till livet, ett uttrycksmedel. Längre tillbaka i tiden, när livet var mer ”sedesamt”, var det ett sätt att få ge uttryck för den sensualitet som finns inom oss människor. Vi var också på en s k *milonga* en tedans för tango. Det fanns sådana barer litet varstans i *Buenos Aires*. Det var fantastiskt att se 80-åriga kvinnor komma dit, med uppsnörd byst i fantastiska kreationer, för att möta välklädda dito gamla män med rullator. De kunde knappt gå, men ni skulle se när de fick på sig högklackade pumps och seglade ut på dansgolvet. *John Travolta*, släng dig i väggen! De skulle dansa skiten ur hela *Sunnersta*. Då fanns det inga ålderskrämpor.

ARGENTINA

Statsskick: Republik
Yta: 2 780 400 km²
Huvudstad: Buenos Aires (13 miljoner invånare)
Högsta berg: Aconcagua (6 959 m ö h)
Största sjö: Argentino (1 415 km²)
Viktigaste floder: Salado del Norte & Paraná
Invånarantal: 37 miljoner (2001)
Invånare/km² : 13
Naturlig befolkningstillväxt: 1,1 % (2001)
Läs- och skrivkunnighet: 96,5 %
Folkgrupper: Vita ca 90 %, mestiser ca 5 %, indianer 30 000-40 000
Språk: Spanska, italienska & några indianspråk
Religion: 90 % katoliker, 3 % protestanter, 1 % judar
BNP/invånare: Ca 50 000 kr (1999)
Olika sektorers andel av BNP: Tjänster 62 %, industri 32%, jordbruk 6%, byggnation 5% (2000)
Naturtillgångar: Olja, guld, silver, järn, bly, koppar, uran
Viktigaste exportvaror: Spannmål, nötkött, andra livsmedel & olja
Valuta: Peso

En annan stor upplevelse var att gå på fotboll. Det var matcher i stort sett varje kväll, antingen i högsta ligan eller i den sydamerikanska cupen. *Buenos Aires* har fem lag i högsta ligan: *Racing Club*, *Independiente*, *Boca Juniors*, *River Plate* och *San Lorenzo*. Jag ville helst gå på ett toppmöte där *Boca Juniors* var en part men tyvärr var vi på jobb just den dagen så det gick inte. Det fanns två skäl till att jag ville se *Boca Juniors*, dels spelade *Maradona* där, men klubben har faktiskt svensk anknytning. Svenskar är populära på deras läktare. Som ni kanske vet har *Boca Juniors* gult och blått som sina klubbfärger. När de startade klubben i slutet på 1800-talet, och inte visste vilka klubbfärger man skulle ha, löste man det genom att gå ner till hamnen. Man bestämde att ta färgerna, från det första skeppets nationsflagga som seglade in i hamnen, och göra dessa till sina klubbfärger. Nu har ni kanske redan gissat att det första skepp som kom var svenskt. Detta är faktiskt en sann historia. Allt nog, nu blev det *San Lorenzo* vi gick på, ett lag som låg på femte plats. Det var en otrolig upplevelse, vilket liv på läktaren. Nästan som på *Bohedsvallen*. Skämt åt sido, vilken inlevelse publiken hade. Det var ca 40 000 på läktaren, latinoorkestrar och fullt ös. Hemmalaget vann dessutom mot *Knewells old boys* med 3-1, så lyckan var fullständig. Det spelades en sagolik fotboll, där har Sverige en del att lära tekniskt. Argentinarna var inte så glada när de hörde att vi var från Sverige, de kom alltför väl ihåg att vi slog ut dem ur VM för fyra år sedan.

Vi vistades också en dag på en ranch på pampas där vi red argentinska fullblod, fiskade och hade det allmänt bra. *Argentina* har annars en bra matkultur. Kött är deras specialitet, stekarna var oftast på över kilot när du beställde. Argentinskt rödvin är också av högsta klass. Själv är jag väldigt förtjust över just det då många vinsorter kommer från *Malbecdruvan*. Det är en druva som inte är vanlig i *Europa* men som ger en fin smak. Det finns mycket man kan skriva om *Buenos Aires*, men detta var något av en aptitretare. Åk dit, det är väl värt ett besök!

forts. nästa sida

Vi flög också vidare till *Uruguay*. Där var vi större delen av tiden stationerade vid en stad som heter *Punta del Este*. Den är tyvärr inte karaktäristisk för städer i *Uruguay*, utan litet mer turistanpassad. Det var dock ett fantastiskt badparadis med kilometerlånga sandstränder med *Mar del Plata* på ena sidan halvön, som staden låg på, och *Atlanten* på andra sidan. Också där var det billig shopping som gällde. Silver och guld var billigt, men även här läderprodukter som t ex skor och jackor och märkeskläder. I matväg var det mycket fisk och skaldjur som var det som var bäst. Som helhet kan man säga att befolkningen alltid är trevlig om bara du själv uppträder respektfullt. Många här, precis som på andra ställen, har dåliga erfarenheter av bla amerikaner och ser därför på en med viss misstänksamhet ända till dess du säger att du är från Sverige, då går det genast mycket lättare. Som ni förstår finns det hur mycket som helst att berätta, detta var bara ett axplock. Får ni chansen, åk till *Sydamerika* och *Argentina* eller *Uruguay*! Ni kommer inte att bli besvikna.

av Stefan Brattfeldt

FOTO: LENNART BERGSTRÖM

Vid kör- och församlingsresan gjordes bl a ett intressant besök vid Väckelsemuséet i Jörn.

Kör- och församlingsresa gjordes till Jörn i Västerbotten

Den tidigare Boteåprästen Henrik Edström besöktes av sina forna Församlingsbor

Idén till kör- och församlingsresan kom från *NonStopkören*. De saknade *Henrik Edström* vid sitt körövningsfika. En körresa skulle man göra, varför inte till Henrik i *Jörn*. Förslaget spred sig till *Boteå kyrkokör* och så småningom också till andra församlingsmedlemmar i *Boteå* och *Överlännäs*. Sagt och gjort, det blev en gemensam kör- och församlingsresa. Tyvärr var tidpunkten inte så passande för många, så vi blev bara tjugotre personer, inklusive *Helge Andersson* som körde bussen.

Efter en behaglig resa på ca 40 mil, med bussvärdinnan *Gerd Öbergs* kluriga ”julbordstävling”, karameller med jämna mellanrum och matstopp på *Wilmas Restaurang* i *Bygdeå* norr om *Umeå*, dök en vackert upplyst kyrka med julpyntade omgivande äldre hus upp i skogen. Vi hade kommit till *Österjörn*. *Henrik* och *Kerstin Edström* stod där och tog emot oss med inbjudan till kvällsfika i den gamla prästgården. Den ägs och drivs nu av bybor som smakfullt rustat upp detta stora hus, där man ordnar fester av olika slag, har bröllop, begravningar, dop, julbord m m. En del av oss övernattade där, resten bodde i intilliggande kyrkstuga.

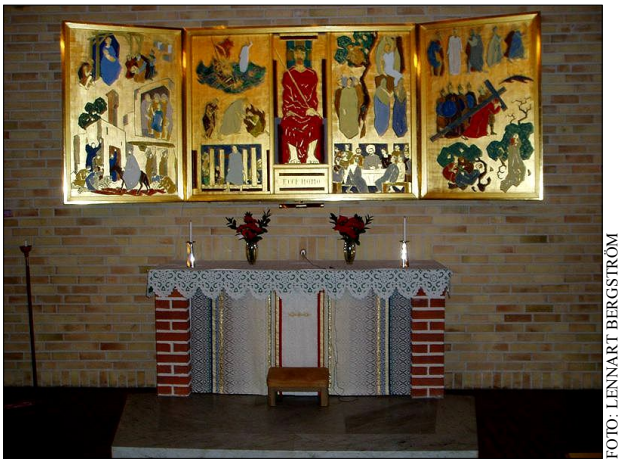

FOTO: LENNART BERGSTRÖM

Kerstin och Henrik Edström välkomnade.

I den vackra kyrkan från förra sekelskiftet höll Henrik aftonbön. Eva fick också tillfälle att prova orgeln. Kyrkan är en träkyrka, byggd i korsmodell. *Skellefteå landsförsamlings kyrka* har varit modell. Kyrkan används nu mest som begravningskyrka, eftersom begravningsplatsen finns i *Österjörn*, men även till bröllop och dop. Under vintern värms kyrkan upp då den skall användas. Övriga förrättningar hålls mest i den nya 1960-talskyrkan i *Jörn*.

Morgonen började bra! Helge hade fått ordning på bussens egenheter, d v s han fick upp ingångsdörren, som hade fastnat i stängt läge. Vi blev bjudna på en härlig frukost. Färden gick sedan via olika byar, många med egna f d bönhus, till *Väckelsemuséet* i bönhuset i *Ullbergsträsk*. Där blev vi varmt mottagna av *läraren Lindström*, som berättade om bönhusets historia, som berodde på nyläseriet, en religiös väckelserörelse som var vanlig i övre Norrland under större delen av 1800-talet. På en av väggarna hängde en stor tavla, målad av en 17-årig *J M Lindqvist*. För övrigt hade det ordnats med intressanta utställningar, på ett överskådligt sätt. Ackompanjerade av *Lindström* på de gamla piporglarna i trä, den ena först och den andra sedan, sjöng vi några psalmer innan det rika kaffebordet intogs.

FOTO: LENNART BERGSTRÖM

Det vackra altaret i S:t Mikaels kyrka i Jörn.

Färden gick därefter vidare till stationshuset i *Jörn*, där vi fick en presentation av *Rallarrosen*, som en del av huset kallas. Där finns servering och försäljning av hantverk till mycket humana priser. Allt sker ideellt. Några tåg stannar fortfarande och att en del av väntsalen hålls öppen och varm alla tider på dygnet uppskattas av resenärer. Den här dagen gjorde nog *Rallarrosen* goda affärer.

S:t Mikaelssalen, d v s *Jörns* kyrkas stora, fina församlingslokal, som ligger under *S:t Mikaels kyrkan*, tog emot oss med dukade bord och en härlig lunch. Efter denna var det tid för körerna att träna inför den kommande konserten. Vi andra blev bjudna till Kerstins och Henriks trevliga hem, där vi fick umgås med dem ett tag. Det värmde att höra att de båda två trivdes så bra med sina arbeten här i *Jörn*. Det unnar vi dem väl.

FOTO: LENNART BERGSTRÖM

Fikapaus på Väckelsemuséet i Ullbergsträsk.

Adventsmusik i *S:t Mikaels kyrka*, med körer från *Boteå* och *Överlännäs* församlingar, drog till sig ett hundratal personer. Det blev en mycket vacker avslutning på en givande och trevlig resa. Värdskapet var imponerande. Vi blev bjudna på såväl mat som andlig spis av *Jörns församling* genom ett varmt och vänligt värdpar. Övriga personer, som t ex kantorn i *Jörn* - som deltog vid konserten, antingen vid pianot eller i kören - och de som försåg oss med kvällsfika, frukost, lunch och avskedskaffe, är vi också stort tack skyldig.

FOTO: LENNART BERGSTRÖM

Kören och förväntansfulla åhörare i S:t Mikaels kyrka i Jörn.

Vi ser fram emot den 21 maj, då *Jörns kyrkokör* kommer och sjunger för och med oss. Välkommen alla som vill vara med. Alla var vi nöjda och belåtna när vi närmade oss våra egna bygder och våra egna sängar. Stackars Helge hade dock ganska lång tid kvar innan han fick gå till vila. Det känns alltid tryggt att åka med honom. Tack!

Av Ulla Bolin

PORTRÄTTET

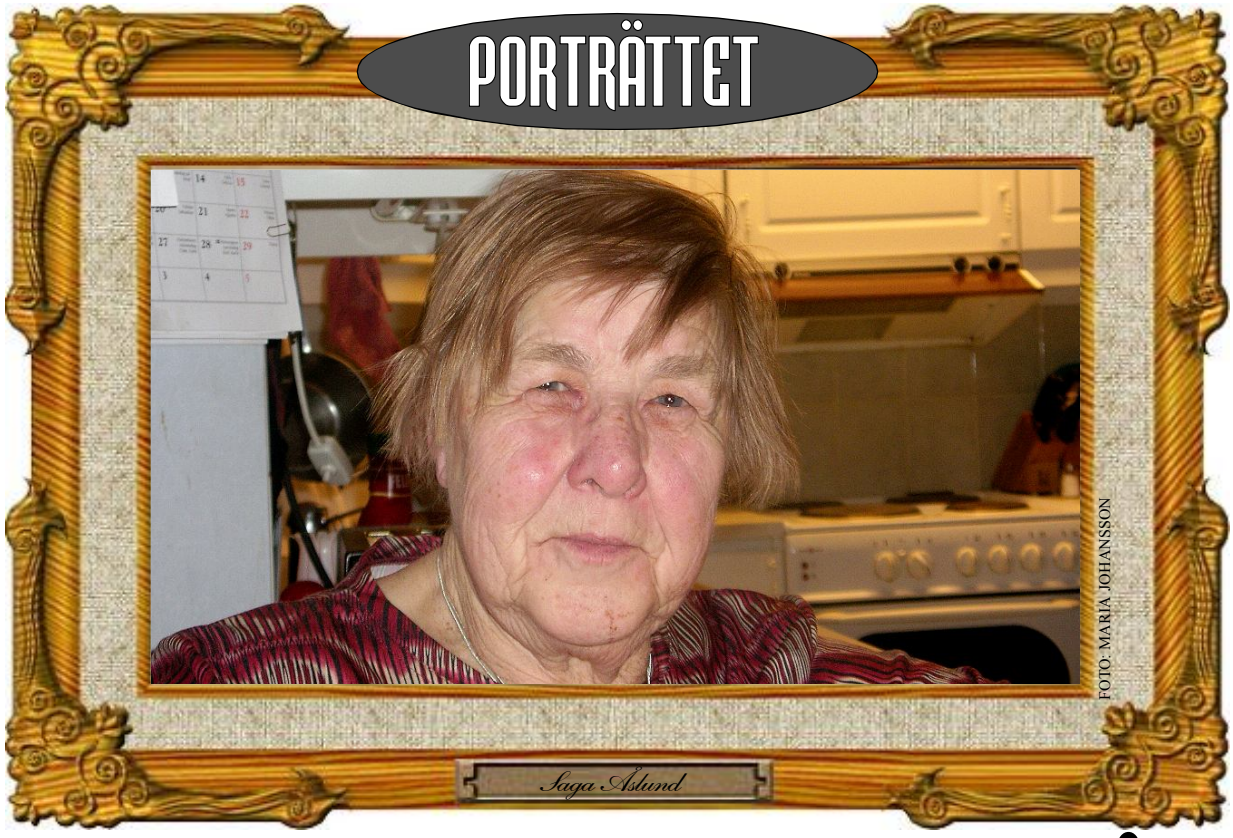

FOTO: MARIA JOHANSSON

Under hela sitt liv har Saga Åslund ägnat sig åt jordbruket

I detta nummer av Botebladet porträtteras Grillomsbon Saga Åslund

Saga föddes den 20/12-1930 i *Haverö församling* i en by som heter *Byberget*, tre mil från *Ånge*. Familjen hade nio barn. Sagas familj drev ett jordbruk med sex kor. Saga gick i sexårig skola och slutade som tolvåring. Kristendom och sång var de ämnen som hon hade bästa betyg i. Mamman och pappan for nästan alltid till kyrkan och Saga trivdes också med det. Hon hjälpte till med korna, följde bland annat med dem fram och tillbaka till en f d fäbodvall. När hon var ca 13 år började hon mer på allvar hjälpa till med mjölkningen, något som hon behärskade i 14-årsåldern. Saga berättar att hon haft en bra uppväxt. Hon fick mat och kläder, men hade inte så mycket egna pengar. När hon skulle besöka hårfrisörska, läkare eller tandläkare cyklade hon tre mil enkel resa. Saga arbetade hemma på gården tills hon gifte sig med Yngve 1951. Han bodde i en by i närheten som heter *Nybo*. Under ett halvår bodde Saga emellertid hos sin sjuka mormor i *Snöberg*, ca 6 km hemifrån och hjälpte henne att sköta hemmet. Det var vanligt att det förekom danser och hembygdsfester och Saga och Yngve träffades på en dans. När Saga skulle på dans cyklade hon en mil för att därefter åka buss. Efter dansen var de fyra stycken som brukade sova några timmar i en hölada. Att dansa har både Saga och Yngve varit roade av.

FEM SNABBA FRÅGOR:

Mitt älsklingsplagg:
- Långbyxor och tröja

Sån är jag:
- Snäll
- Envis
- Rolig

Tre föremål jag skulle ta med mig till en öde ö:
- Korsordstidning
- Ett par extra sköna skor
- Strumpstickning

Jag blir glad när:
- Jag får träffa barnbarnen

Någon jag gärna vill träffa:
- Min mormor som dog 1951

De fem barnen föddes i ganska rask takt. Eskil, som är äldst, föddes 1951, Ernst 1953, Doris 1955, Märit 1958 och Martin 1964. Saga och Yngve bodde i *Nybo* som nygifta. Där hade de ett eget jordbruk. Efter att Doris fötts flyttade de till *Gåltjärn* i *Gussjöbygd*. Där drev de också ett eget jordbruk. I *Gåltjärn* bodde de i cirka två år. I byn fanns det några barnfamiljer som valde att flytta. Det skulle då endast bli Sagas och Yngves barn kvar. De hade 9 km till skolan och skulle inte erbjudas skolskjuts förrän Doris blev aktuell för skolgång. Yngve var mycket borta och arbetade och allt detta gjorde att makarna valde att flytta till *Hjältan*, där de fick ett arrende utan kontrakt. Det medförde att de inte fick låna pengar till investeringar, vilket ledde till att de valde att flytta. Denna gång till *Ljungå* i *Jämtland*. Där hade de ett SCA-arrende i sju år.

Efter sju år i *Ljungå* fick de möjlighet att köpa ett jordbruk i *Grillom*. Det var år 1969 och här har de trivts bra. *”Vi har blivit riktiga Botebor. Vi har under flera år haft alla barn och barnbarn här i närheten och det har förstås bidragit till trivseln. Det har också varit lätt för oss att lära känna folk här i bygden, här var det många bönder. Vi var ute en del på middagar och dans, Rixdan var ett populärt ställe. Det har försvunnit en massa folk under årens lopp. I dag har vi lite umgänge kvar”*, konstaterar Saga. Då Saga började med jordbruket hade de tre kor, då de slutade hade de 80. Sonen Martin driver jordbruket vidare. Han besöker ofta föräldrarna och de äter middag tillsammans flera gånger i veckan.

Saga och Yngve har elva barnbarn och två barnbarnsbarn. Det yngsta barnbarnet är två år och det äldsta fyller 28 år i år. Saga har alltid tyckt mycket om barn. Hon växte upp med tre småsyskon och syskonbarn som hon hjälpte till att passa. Det är många födelsedagar att hålla reda på, men det klarar Saga galant eftersom hon har ett bra sifferminne.

Saga har ägnat hela sitt liv åt jordbruket. Helst hade hon nog velat arbeta på affär, eftersom hon alltid har gillat att sälja saker, eller också skulle hon ha försörjt sig genom att sjunga. *”Men på den tiden ansågs sångaryrket inte som nåt riktigt yrke, det ansågs bara som om man flängde runt och festade. Då var det viktigt att arbeta med kroppen. I dag är det nästan tvärtom”*, resonerar Saga.

Saga köpte per postorder, under 3-4 års tid, dukar, sockor och barnkläder som hon sedan sålde vidare. Hon köpte in det billigare och i katalogen stod vilket utpris som skulle gälla. Saga har också under en tid haft en affär i *Grillom*, nämligen mellan åren 87-93. Det började som en kiosk, som sedan under 3 ½-års tid var affär.

Saga har alltid haft många järn i elden och för en utomstående kan det verka otroligt hur hon hunnit med allt. *”Ja, jag hade lagårn, familjen och jag har varit med i många olika föreningar såsom slakteriet, Lantmanna, mejeri och Röda korset, Ckf och Centern, kyrkorådet, kyrkofullmäktige och i nio år var jag kyrkvärd”*. Saga berättar vidare att hon, under en tid, var kyrkisledare och att hon alltid har älskat att sjunga. Hon var med i *kyrkokören* i åtta år och *Nonstopkören* i tio år. Under drygt ett år arbetade hon dessutom extra på *Vallänge* och under en period var hon värdinna på *Sockenstugan*, då hon bl a skötte om uthyrning, städade, bakade och ordnade kyrkkaffe.

Det har varit Saga som ansvarat för bokföringen i jordbruket och hon har gått momskurser. Hon ansvarade även för matlagningen hemma på gården. Saga slutade att arbeta i lagårn 1990, i samband med att hon utvecklade butiken.

Saga har många intressen. Att sjunga, lösa korsord och att läsa är nåt som hon gärna gör. Tidigare handarbetade hon. Saga och Yngve åker regelbundet till biblioteket och lånar böcker, gärna deckare. Saga läser vid flera tillfällen varje dag. På somrarna är de ute och reser en del. De har varit i *Afrika*, på *Kanarieöarna* (7-8 ggr), till *Paris* och *London*, *Amerika*, *Tyskland*, *Norge* och *Finland*.

Saga och Yngve har haft fyra husbilar som de åkt runt med, t ex till *Italien*. Husbilen sålde de i fjol. *”Numera gör vi lite kortare turer som till Eskil i Nordmaling, Ernst i Gällö, till släktingar i Haverö, Hälsingland, Ljusdal och Umeå”*, berättar Saga. Hon berättar vidare att hon i det stora hela känner sig pigg. *”Vi har haft det bra. Aldrig att vi skulle kunna tänka oss att flytta tillbaka till Haverö”*, summerar Saga. *”Jag har beslutat mej för att bli över hundra år. Det sägs ju i sången att Ja, må du leva uti hundrade år. Men jag kan ju inte riktigt vara som andra utan vill vara lite annorlunda, så då får jag väl bli över hundra år då”*, säger Saga avslutningsvis och ler.

av Maria Johansson

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Per-Åke Göransson, ny ordförande i Boteå Skoterklubb, är mycket nöjd med klubbens nya skoter.

På spåret med Boteå Skoterklubb

Nye ordföranden Per-Åke Göransson, från Golva, spår en ljus framtid för klubben

Boteå Skoterklubb bildades 2004, efter att i ett år varit en sektion i *Undroms IF*. På årsmötet i februari valdes *Per-Åke Göransson* till ny ordförande i föreningen. Per-Åke, som ursprungligen kommer uppe ifrån fjällvärlden (närmare bestämt ifrån *Avaträsk* norr om *Dorotea*) och i princip är född på en skoter, har alltid tyckt om att vara ute i skog och natur. *"Med skoter kommer man ut i naturen på ett ganska lätt sätt. Alla kan åka skoter. Det är en frihet och man kan ta sej till ställen dit man kanske inte tar sej annars. Speciellt gäller det den som är intresserad av fiske*", säger han lyriskt.

I skrivande stund består *Boteå Skoterklubb* av ca 60 medlemmar. Det är dock lite svårt att ange en exakt siffra, eftersom de flesta medlemskort, som skrivits ut, är s k familjekort. Per-Åke har dock goda förhoppningar om att föreningens medlemsantal ska stiga med tiden, eftersom han vet att det finns betydligt fler skoteråkare i bygden, än dem som hittills gått med i föreningen. *"Vi är fortfarande ganska färsk som förening och folk har ännu inte fått upp ögonen för oss än"*, konstaterar Per-Åke i *Filadelfias* direktsända närradioprogram den 7:e februari och uppmanar samtidigt eventuella intresserade att ta kontakt med honom för ytterligare information.

Föreningen har i vinter kunnat investera i en sprillans ny skoter, tack vare ett generöst bidrag från *Länsstyrelsen*. Den nyinförskaffade skotern används huvudsakligen, och kommer att användas, till att dra leder. I inledningsskedet använde klubbens medlemmar sina egna skotrar för detta ändamål, men det visade sig att man behövde en betydligt starkare maskin för det uppdraget. Att dra leder, och att hålla dem i åkbart skick, är ett ständigt pågående arbete, beroende på hur mycket snö som kommer och hur mycket det nöts på lederna. *"Det gäller att hålla efter spåren hela tiden"*, menar Per-Åke och beräknar att det rör sig om ca fyra mil leder som föreningen, under ledansvarige *Robert Ekströms* ledning, har ansvar för. Skoterlederna utgår från *Undrom* och går via *Grillom* upp till *Mjösjön* och därifrån vidare upp till *Stortannsjön*. Uppe vid *Stortannsjön* har föreningen satt upp ett vindskydd och där brukar man samlas till skoterträffar. Det finns också en led från *Gålsjö* ut mot kusten, men den är ganska vilande just nu p g a *Botniabanebygget*. Skoterlederna i *Boteå* är en del av ett omfattande nätverk av leder, där man t ex kan ta sig ända upp till fjällvärlden om man så önskar. En sträcka på ca 30 mil, något som dock inte tycks avskräcka Per-Åke.

av Rolf Ronestjärna

Boteåparlamentet informerar

PRENUMERATION BOTEBLADET

Prenumerera på Botebladet???

Känner Du någon utflyttad Boteåbo eller annan person som skulle vilja få Botebladet i brevlådan? Är Du själv inte bosatt här, men ändå vill läsa Botebladet? Vill Du prenumerera på Botebladet för någon annans räkning? Möjligheten finns i så fall att, till det låga priset av **130 kr/år** (inklusive porto), få tidningen skickad var Du vill! Notera att prenumerationskostnaden inte mycket mer än täcker kostnaden för tryckning och distribution för de fyra nummer som kommer ut varje år. Kontakta prenumerationsansvarig: *Karin Ronestjärna, Tel: 0612 - 601 21* eller skicka ett vykort till redaktionen på adress:

Botebladet, c/o Karin Ronestjärna, Kalknäsvägen 9, 881 95 Undrom

Boteåparlamentets Bankgironummer är 5548-6377

BIDRAG TILL BOTEBLADET

Boteåparlamentet vill rikta ett stort tack till stiftelsen *Boteå med flera församlingars stiftelse, Boteå & Överlännäs församlingar, Botebygdens Lottakår & Undroms Rör* för de generösa bidrag som getts till förmån för tidningens fortsatta utgivning. Tack även till Er bybor som satt in en slant på ovanstående konto eller lagt pengar i bössan hos Handlar´n.
Generösa bidrag mottages givetvis även fortsättningsvis med stor tacksamhet. Speciellt av Er som brukar förse Er med tidningen från Handlar´n.

UTDELNING BOTEBLADET

Botebladets utdelningsområde är i princip från Parabron ner till centralorten Undrom. Parlamentet har dock fått vissa indikationer på att inte alla invånare inom detta område får tidningen i sin brevlåda. Den som känner igen sig i detta bör därför tala med sin brevbärare först och om inte det hjälper, höra av sig till *Rolf Ronestjärna* på *0612- 601 21*.

VÅRA ANNONSÖRER

Gynna gärna Botebladets annonsörer, som är med och bidrar till fortsatt utgivning av tidningen. Detta nummers annonsörer är Interflora, Garn Väv & Inplock, Sjölunds Ur & Guld och Fotfavoriten. Deras annonser hittar Du på sidan 35.

FOTO: MARIA JOHANSSON

Under trivsamma former träffades Lännäsborna och samtalade om byns historia och dess framtid.

Bystämma i Lännäs

Byborna i Lännäs samlades hos Melanders

Budkaveln vandrade runt hos byborna i *Lännäs* för att påkalla uppmärksamhet. Ålderskvinnan *Sylvia Melander* bjöd in till ett möte för att diskutera viktiga angelägenheter som rör Lännäsborna. Ett tjugotal mötte upp en snöig söndag i januari.

FOTO: MARIA JOHANSSON

De gamla kartorna väckte stort intresse.

Efter fika och samvaro inledde Sylvia med att berätta lite historik kring *Lännäs by*. På 1850-talet bodde *Lars Petter Östergren* och hans hustru Margareta i *Britta* och *Ingemar Thulins* hus. En kopia av *L P Östergrens* bouppteckning från år 1863 finns bevarad och visar att han var en rik man. Sylvia läste upp delar av vad den innehöll. Allt finns medtaget från hans fastigheter till hans egna kläder. Man kan t ex se att han ägde bl a en vargskinnspäls, 8 par strumpor, 4 par kalsonger och 2 kulörta näsdukar samt 3 st nattkärl av porslin. Det framkom även att han ägde en fjärdedel i *Briggen Betty* à 5 000 och hade mycket fordringar, närmare bestämt 16 879 riksdaler. Pengarna hade han lånat ut med 5 procent ränta till grannar och släktingar, men även *brukspatron Rinman* hade lånat 3 500 riksdaler. I boet fanns sammanlagt 43 203 riksdaler vilket torde vara mycket pengar på den tiden.

FOTO: MARIA JOHANSSON

Bykistan som sparas för framtida forskning.

Sylvia visade *Lännäs bykista*, som nu fanns på plats hos Melanders, men som kommer att finnas på *Svalöfs*. Tanken med kistan är att bevara sådant som har anknytning till byn från tidigare år samt föremål från i dag som kan vara av värde för efterkommande. Där kommer den nämnda bouppteckningen att finnas tillsammans med ett exemplar av *Botebladet* som beskriver arbetet med *Lännäsboken* och studiecirklarna kring den, flera exemplar av *Lännäsboken*, 1903 års mantalslängd och kartor över byn. Byborna funderade tillsammans vad som mer skall finnas i kistan och kom fram till att bland annat foton från vår tid är värdefullt att spara.

Byborna var intresserade av ett gemensamt skidspår, som kommer att ordnas med hjälp av skoter. En väg som ska restaureras är den gamla kyrkvägen. *Ruth Johansson* berättade att prästerna promenerade på den gamla kyrkvägen till och från kyrkan. Där fanns det en bro med räcken och *Lennart Johansson* trodde att man till och med körde där med häst och vagn. Ett lämpligt sommarprojekt som

väckte intresse var att i ordningsställa en promenadväg genom byn, som passerar *Tybränn*. Det fanns även intresse för att bygga ett vindskydd vid älven intill *Notstugan*.

Intressant att nämna är att det finns vikingagravar i *Lännäs*, en stor och 5-6 mindre i området ovanför *Svalöfs* och gamla husgrunder i den numera utdöda byn *Hurjom*. Där är det ganska igenväxt, och det verkar vara svårt att röja upp en promenadväg där. Det projektet är för närvarande vilande.

Avslutningsvis bestämdes det att årets fäboddag i *Lännäs fäbodar* kommer att bli den 22/7 och inledas med röjning av fäbodvallen, städning av stugan och servering av kolbullar. Vid 16-tiden blir det gudstjänst med kyrkkaffe. Det var ett mycket uppskattat möte och värdefullt för byborna att samlas för att enas kring viktiga frågor som rör *Lännäs by*.

av Maria Johansson

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Den ekumeniska LP-kontakten i Kramfors bedriver lyckosam missbrukarvård på kristen grund.

Full fart på Filadelfia i vår

Boteåborna hälsas välkommen till samlingarna

All *Filadelfias* verksamhet är offentlig och är till för att betjäna bygdens invånare. På kvällen, söndagen den 9 april, anordnas ett mycket intressant möte då *LP-kontakten* i *Kramfors* kommer på besök. Förutom en kollekt, till dess verksamhet, medverkar f d missbrukare med vittnesbörd och sång.

av Rolf Ronestjärna

Filadelfias Verksamhet

9/4	18.00 Möte med LP-kontakten
11/4 & 9/5	12.00 Dagledigträffar
22/3 & 24/5	19.00 Stugmöten i Törsta

Se www.ronestar.nu/filadelfia/sida15.htm för info och för fler bilder och dubbelkolla gärna i predikoturerna

Boteåungdomar ställde till med snöoväder

Filadelfia träder fram och tar på sig skulden för allt

Ungefär en fredagskväll i månaden samlas tiotalet Boteåkillar (tyvärr har ännu inga flickor vågat komma än) till *Fredax*, *Filadelfias* tonårsverksamhet. Under kvällen brukar det hållas en andakts- och samtalsstund där det också ges tillfälle att lägga fram eventuella böneämnen. Vid samlingen i januari ville en av killarna att man skulle be till Gud om mer snö. Bönen bads, dock med en viss tvekan av Församlingens pastor, då hans stora intresse i livet inte är att skotta snö. Nån dag senare öppnade sig himlen och den höll sig öppen länge.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

En samling ungdomar med väderspänningar.

FOTO: ANNICA SVENSSON

May-Lén Grubb, Lotta Svensson med Kajsa i knät, Marguerite Sellin, Karin Söderström och Christina Svensson

Björkå har en trädgårdsjunta

I Björkå träffas en grupp tjejer som har ett renodlat intresse för trädgårdsodling

FOTO: ANNICA SVENSSON

Det växer så det knakar hos trädgårdsjuntan.

Vi hade på känn att det fanns ett odlarintresse i bygden. Vi var flera som gick och påtade i våra täppor för oss själva. En del hade redan större projekt på gång, andra hade känt behov av hjälp och inspiration. De flesta av oss var "vanliga" trädgårdsodlare med måttliga ambitioner, men med en stor glädje till jorden och växtligheten. För ett par år sedan möttes våra vägar och vi bildade en liten trädgårdsodlargrupp, för närvarande är vi åtta personer. Vi har haft som utgångspunkt att träffas en gång i månaden hemma hos någon av oss eller på *Rixdan*, byns samlingslokal. Bland ämnen som vi har avhandlat kan nämnas, "Övervintring av olika växter", "Stenpartier", "Lökväxter", "Kransbindning till Advent" och narurligtvis "Frösådder". Uppdrivning av egna plantor, både ettåringar samt perennaväxter, är ett fascinerande hantverk, som kräver kunnande, erfarenhet (vi lär oss hela tiden) och kanske framför allt tålamod. Vi har just fått årets gemensamma frölevera ns och planerar som bäst för den kommande växtsäsongen. Ett och annat studiebesök har det också blivit. T ex besökte vi *Trädgård i Norr* i fjol, en trädgårdsmässa som inte kan jämföras med den stora mässan i *Älvsjö*, men i gengäld med ett växtmaterial som passar vårt norrlandsklimat. Ett besök på den förtjusande handelsträdgården *Flickorna i Dahl* (ute vid kusten, i Dockstatrakten) blev det även förra våren. De lokala plantskolorna besöker vi givetvis också ofta.

Vi är djupt övertygade om att trädgårdsodling, i all bemärkelse, tillför en viktig dimension i livet. I denna kravfyllda, och av tidsbrist präglade, tillvaro är det ovärderligt att få sätta händerna i jorden. Att likaså, från tidig vår till sen höst, få följa naturens rytm, som inte låter sig påverkas. Att få uppleva frukterna av våra odlarmödor är den bästa tänkbara medicin för en stressad yrkesarbetande, studerande eller varför inte för en pensionär!

av May-Lén Grubb

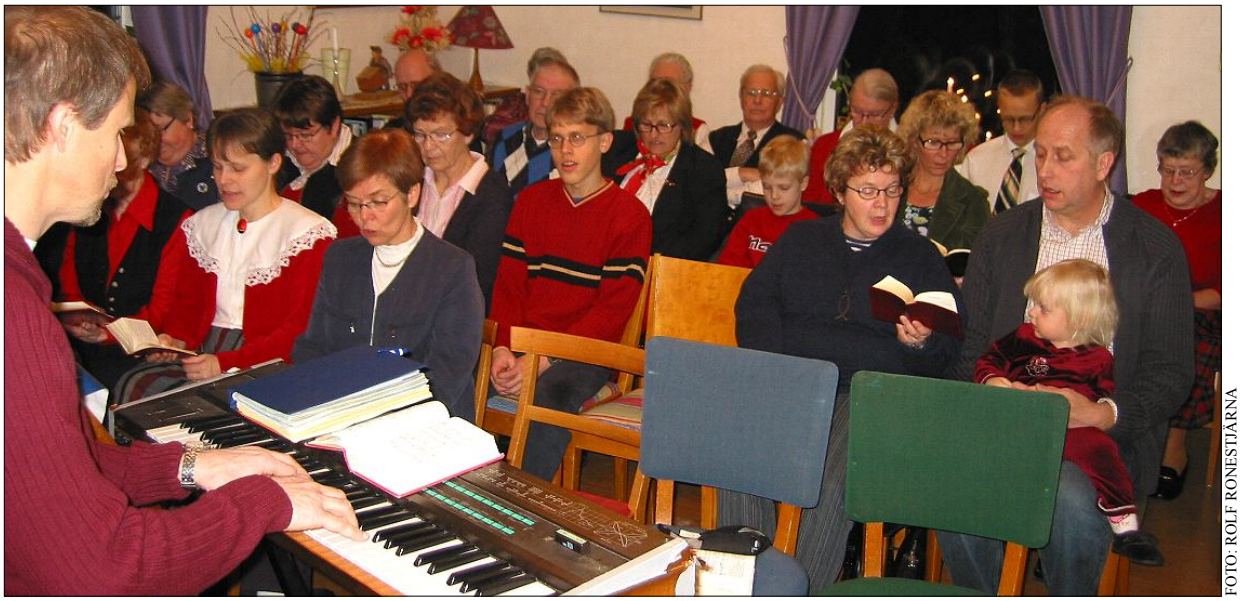

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Atmosfären var trivsam och varm vid arrangemanget Julens Sånger på Aktivitetshuset i Björkå.

Julstämning i Björkå Aktivitetshus

Satsningen på Julens Sånger gjordes om och blev lika lyckad som året innan

I december repriserades arrangemanget *Julens Sånger* på *Aktivitetshuset* i *Björkå*. Denna satsning blev, liksom året innan, lyckad och med en god uppslutning från byborna.

Väglaget var glansis och kvällen var kylig. Därför var det extra välkommet att kvällens värd, *Pia Hedberg*, hade posterat sig i hallen, serverande varm glögg till alla anländande mötesbesökare.

Kvällens konferencier var Filadelfias pastor och efter att denne hälsat välkommen tog Filadelfias sångare vid och sjöng ett antal, både kända och kanske mindre kända, julsånger. Efter några önskesånger talade *Annica Strindin*. Därefter blev det åter sång av sångarna och tillfälle till önskesånger. Under mötet gjordes även en insamling till barn i nöd. Under tre samlingar i december samlades totalt in drygt 2 500 kr till detta ändamål.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Pia Hedberg bjöd Inga-Britt Wallin (t v) på julglögg.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Annica Strindin förmedlade julens budskap.

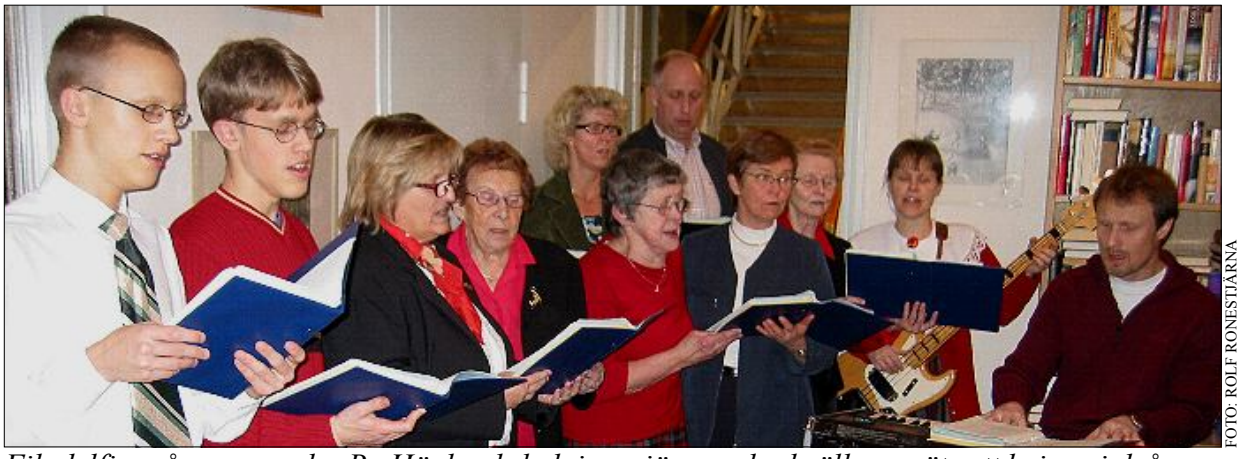

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Filadelfias sångare, under Bo Höglunds ledning, sjöng under kvällens möte ett knippe julsånger.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Musikskolans elever, här tillsammans med Per-Ture Nordell, gjorde succé på Kalknäs skolas julfest.

Julen ringdes in på Kalknäs skola

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

De yngsta elevernas luciatåg inledde julfesten på Kalknäs.

Veckorna före jul tränas det väldigt flitigt på *Kalknäs* inför julfesten, vilken av tradition ordnas den sista kvällen före julovet. Alla klasserna förbereder och övar in program av olika slag.

När kvällens konferencierer, *Joel Åman* och *Frida Wiksten* från årskurs 6, hade hälsat alla välkomna var det dags för kvällens första programnummer. Förskolan, ”lekis”, marscherade in i ett traditionsenligt luciatåg. Det vimlade av stjärngossar, tomtar, tärnor och lucior som läste sina verser och sjöng sina sånger högt och tydligt, precis som man kan önska sig.

1-2:ans flickor och pojkar svarade för ett fartfyllt dans- och musiknummer iklädda häftiga spökdräkter. Numret hette naturligtvis *Spökrock*. Två olika pjäser hade tränats in. 3-4:ans teaterpjäs, som döpts till *Tomtarnas jul*, handlade om tomten och hans busiga renar. *En ovanlig jul*, av klass 5-6, innehöll

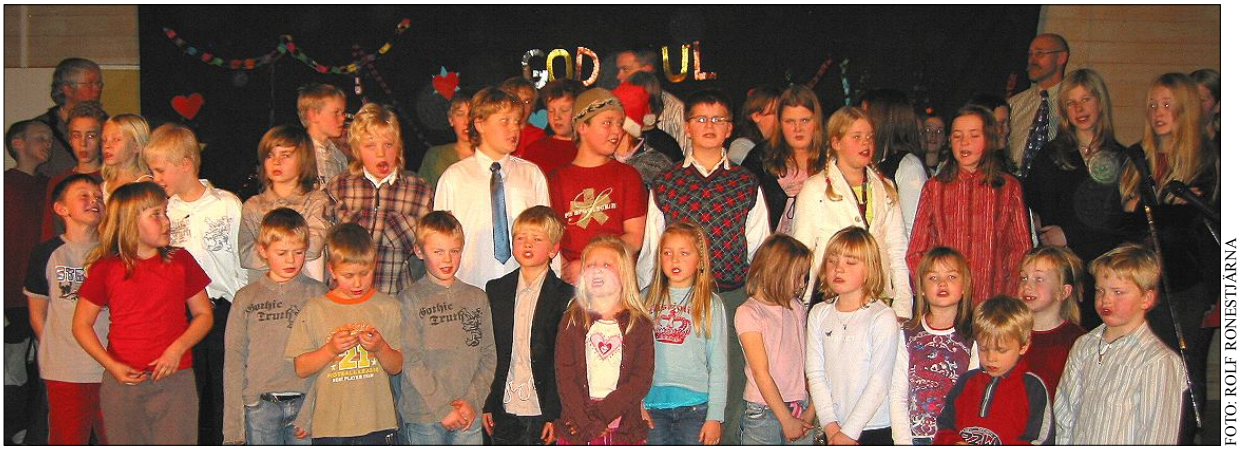

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Kalknäseleverna gjorde även en bejublad sånginsats tillsammmans med den samlade lärarkåren.

budskap om självviska handlingar och utanförskap. Slutet gott, allting gott – det lilla ensamma spöket fick, efter många om och men, vara med och fira jul med människofamiljen.

Kulturskolans inslag var många och väldigt lyckade. Eleverna hade övat in ett antal fina instrumentalstycken, som var mycket uppskattade av den vältaliga publiken.

Under pausen var det dags att gå och fika. Det bjöds på läckra bullar, bakade av en grupp föräldrar, och kryddiga pepparkakor kavlade och gräddade under skolans pysseldag.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Elevernas teaterföreställningar lockade till mycket skratt.

Förutom instrumentinslag, bestod musiken under kvällen av körmusik med klasserna 3-6, samt ett nummer med hela skolans elever tillsammans med lärarna.

Ett av kvällens programinslag bestod av ett populärt lotteri som eleverna hade ordnat. En del lokala sponsorer hade bidragit med större eller mindre priser. Med spänning följde publiken utlottningen av vinsterna. Vem skulle vinna gruslasset? Vem skulle få äta lunch på *Gålsjö*?

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Joel Höglund och Anton Bergman som The Blues Brothers.

Innan det var dags att städa undan allting, och åka hem, tackade rektor *Agneta Svedin* samtliga – elever, föräldrar, personal - som hade hjälpt till på olika sätt för att arrangera den trevliga julfesten. Därefter var det dags för jullov!

av Eeva-Liisa Victorsson

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

När Markus Norberg och Cenny Lindholm rockade loss höll idrottshallens tak på att lyfta.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Efteråt bjöd Ninni Ledfelt bl a Marie Bodin, Sofia Landberg, Emma Bolin & Ylva Sundberg på pepparkakor.

Kalknäselever samlades kring julkrubban

Nye prästen Ninni Ledfelt berättade om julens mening

Det var förväntansfulla *Kalknäselever*, från de tre minsta klasserna, som välkomnades till julkrubban i *Boteå kyrka* av *Ninni Ledfelt*, Boteås nye präst.

Ninni inledde med att först förevisa det s k vapenrummet för de storögda eleverna och berättade att forna tiders kyrkobesökare var tvungna att lämna sina vapen där.

Barnen samlades därefter framme vid altarringen och lyssnade andäktigt till Ninnis berättelse om Jesu födelse och människoblivande. Ninni fick även lite hjälp på traven, i berättandet, eftersom flera av eleverna redan visades sig äga vissa kunskaper i det aktuella ämnet. På frågan vem den bevingade varelse var, som besökte herdarna i samband med Jesu födelse, svarade t ex någon att det var Jesus. På frågan vilka gåvor som de vise männen hade med sig blev, efter en stunds betänketid, det självklara svaret: Guld...silver och brons!

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Eleverna lyssnade med intresse till Ninni.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Eleverna hjälpte till att fylla på i stallet.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Boteåprästen Ninni Ledfelt berättade inlevelsefullt om när Gud lät sig födas som männniska.

Boliviadag på Kalknäs skola

Eleverna på Kalknäs skola fick lära sig mycket om Bolivia vid en temadag

I höstas, närmare bestämt den 24/11, hade vi *Boliviadag* på skolan. I många år har vi samlat pengar och skickat presenter och lite brev till vårt fadderbarn, Elisabeth. Hon bor i byn *Santa Marta* i *Bolivia*.

Hans Nolén, som arbetar på *Hola folkhögskola*, hade just kommit hem från en resa till *Bolivia*. Han skulle kunna berätta mer om landet hon kommer ifrån. Vi bjöd in honom och förberedde oss med lite frågor och tillverkade bolivianska flaggor och svenska flaggor av papper.

Först var Hans med 3-6:an och svarade på frågor och visade några bilder. Efter rasten samlades dagis, förskolan och hela skolan i idrottshallen för att lyssna på vad Hans berättade och se på bilder från *Bolivia*. Han visade bl a bilder på huvudstaden *La Paz* och även bilder från landsbygden, där människor arbetade med bl a potatisskörden. Vi fick se bilder på *Quinoa* som växte, på lamadjur, från karnevaler, silvergruvor och saltutvinning. Hans berättade att klimatet både kan vara varmt och kallt i *Bolivia*. Varmt i djungeln, där Elisabeth bor, och väldigt kallt på hög höjd, där en del människor inte har möjlighet att värma upp sina hus. Roligast var kanske att han skickade runt kläder som var typiska från *Bolivia*. Vi kunde prova och känna på sandaler med bildäcksulor och vackra ponchos, toppiga luvor med härliga mönster och även känna på en slags hemgjord slunga.

Hans hade skickat receptet på *Quinoasoppa* (se recept på sidan 29) till oss så vi kunde skaffa ingredienserna. Quinoa är en växt som är släkt med vår egen målla. Quinoan är något av det mest näringsrika växt som finns, men det är inte särskilt lätt att hitta här i *Sverige*. Köket lagade soppa så vi alla kunde få smaka på den. Många tyckte det var riktigt gott, andra är väl som alltid lite försiktiga vid nyheter. Matsalen var prydd med nygjorda flaggor både svenska och bolivianska.

Dagen gav förhoppningsvis många tankar om att vi är en del av en värld, där inte alla har det som vi. Alla verkade vara mycket nöjda med *Boliviadagen*.

av Sofie Mothander

Pysseldag på Kalknäs skola

Eleverna på Kalknäs skola hade roligt på den traditionella julpysseldagen

När julen närmar sig är det dags för den traditionella julpysseldagen på *Kalknäs skola*. Då delas eleverna upp i s k tvärgrupper, som arbetar tillsammans på de olika stationerna. I dessa grupper hjälper de äldre eleverna de yngre med de uppgifter som man ska ta itu med under dagen. Några av de äldre är dessutom anförtrodda uppdraget som gruppansvariga. Deras uppgift går ut på att hålla ihop gruppen under dagen och att se till att alla kommer till rätt station vid rätt tidpunkt.

På pysselstationen jobbas det jämt väldigt flitigt. Hos Lena och Jörgen fick eleverna tillverka julpynt av olika slag att ta med sig hem, bl a färggranna julkort att glädja familjen med. I pysseldagens program ingår oftast en film. Vissa år har filmen handlat om julens budskap eller traditioner. I år fick eleverna koppla av en stund hos Sofie genom att titta på tecknade julfilmer av *Walt Disney*.

Eleverna får arbeta med alla sinnena under dagen. När det var dags att baka kom säkerligen smaksinnet till användning när en och annan smakbit av den läckra degen hamnade i små munnar! Under Pias och Guns ledning blev det dock även färdiggräddade pepparkakor – och faktiskt i stora högar. Kakor som sedan skulle avnjutas under både luciafirandet och julfesten.

Vad skulle en julpysseldag vara utan dans kring granen! Efter att ha dansat sig alldeles andfådda och svettiga i gymnastiksalen, till alla de välkända jullåtarna, fick eleverna pusta ut en stund och höra Stig-Ove läsa spännande julsagor.

Mellan dessa stationer måste alla förstås få något stadigare i magen utöver pepparkaksdeg. Monika, Lilly och Laila hade tillagat en god jullunch i form av skinksmörgåsar och tomtegröt. Vad bra det smakade och så hungriga alla var!

Pysseldagen är både intensiv och rolig. Eleverna uppskattar den annorlunda samvaron, stora och små blandade. Så blev det även det här året.

av Eeva-Liisa Victorsson

FOTO: LENNART BERGSTRÖM

Både ung som gammal fick vara med om en ljus och stämningsfull kväll i Ytterlännäs kyrka.

Välbesökt familjekväll i Överlännäs

Familjekvällspremiären, i Överlännäs Församlingshem och kyrka, lockade många Botebor

På *Kyndelsmässodagen* var det familjekväll i *Överlännäs* och barn, föräldrar, mormödrar och farmödrar lät sig väl smaka av den tacobuffé som familjerna *Johansson* och *Solberg* hade iordningställt. När det var tomt på tallriken kastade sig de yngsta över ljuspysslet och massor av fantasifyllda och vackra ljus bars över till kyrkan för att invigas i kvällens ljus- och sånggudstjänst. Då mörkret föll utanför var det stämningsfullt att sitta i den varma kyrkan som enbart var upplyst av stearinljus och lyssna till *Boteåkören* och *Tuttifruttikören*.

av Ninni Ledfelt

Alla som tyckte att idén var bra, och själva kan tänka sig att hjälpa till med såna här kvällar, är välkomna att höra av sig till Ninni Ledfelt på 070-29 82 128.

FOTO: LENNART BERGSTRÖM

Paula Sundberg hade gjort sällskap med två av sina barnbarn.

FOTO: LENNART BERGSTRÖM

Själva ljusmålningen var en populär aktivitet bland barnen.

FOTO: LENNART BERGSTRÖM

FOTO: LENNART BERGSTRÖM

Tord Åmans besök i Församlingshemmet i Överlännäs fick Boteåborna att gå man ur huse.

Intressant filmkväll i Överlännäs

Junselebon Tord Åman underhöll med sitt dragspel och visade filmer från fjällvärlden

Församlingshemmet i *Överlännäs* var fullsatt till sista stolen, och i köket breddes extra smörgåsar för glatta livet, när *Tord Åman* besökte oss. Med sin blandning av musik från förr, och humoristiskt kåserande, inledde Tord kvällen, för att sen gå över till att visa filmer från fjällvärlden och sina möten med människorna där. Kvällen avslutades med bön och sång. *av Ninni Ledfelt*

Quinoasoppa enligt receptbok från Bolivia

Botebladets femte recept är en Boliviansk soppa inlämnad av **Sofie Mothander** på Kalknäs skola.
Förhoppningsvis finns de flesta ingredienserna att köpa hos Handlar´n. Lycka till! P.S. Välkommen att bidra med ett eget recept!

Receptet är på 2 liter vatten och kan utökas till lämplig mängd.

2 liter vatten
5 bitar nötkött (som till vår köttsoppa)
5 bitar grissvål, (kan uteslutas eller bytas mot skinkbitar)
1 medelstor lök
1 liten tomat
1 morot
¼ locoto (chilipeppar)
1 msk hackad persilja
½ tsk mald kummin
1¼ kopp Quinoa (hittas i s k invandraraffär eller möjligen i hälsokostbutik)
1 sked salt
½ kopp förkokta bönor eller gröna ärtor
5 kokta potatisar i bitar
1 tsk oregano
Persilja till dekorationen
Man kan också ha i mera rotsaker av olika slag.

BOTEKRYSSET

av Erik Hoppe

© 2006 Xerxx

FIRADES

HAREMS-DAM

BLIR DET NU ÄNTLIGEN

KAN MÅL-NINGAR VARA

TÄTTING I HÅL

SOLDAT-ÄMNE

KÄKAR

VERKAR

INNEBÄR NN

BI-TRÄDEN

OÄKTA HÖNA

LITEN SYMBOL

FRÄTA

KAN BLOCKET VARA

MÅL

LEVER PÅ NYTT

AVGUDAR

HAR EGEN BOK I GT

ÄGA RUM

SNO

TYP AV RÅA

KOMMER FÖRST

EN HEL SLÄKT

FA-LK-MAN

SPRINGER RUNT

UNDROM

ÄNDRAS OM

FÖRVÅNA

GUTE

UPP-KOM-LING

TROTT

SPETS

GÅR ILFÄRD

FYSIK

FI-SK-AR

STÅND IBLAND

BILDTYP

KARNE-VALSSTAD

T-DRAKE

VÄLDIGT LÄNGE

SALT METALL

INTERNAT. VARU-MÄRKE

GÅR PÅ BALKAN

LÅTA SOM EN MYGGA

HALSDUK

GÅR RASKT

UTSLÄPP

KUNDE ASTAIRE

TYNGD I FYSIKEN

JÄTTE-METALL

UTTRYCK-ER SIG

DEN KAN RETAS

BLIR BOV

TILL-TALADE

ARBETS-RUM

ÖREBRO LÄN

50

DRYCKEN

LÖFTE

PARIS-GATA

LÖSER FETT

FINSK STAD PÅ SVENSKA

RAIDEN

KRYPA

H A S

FLASKTYP

USA HEMMA

HAMN I YEMEN

HABIT

KAN GRAN

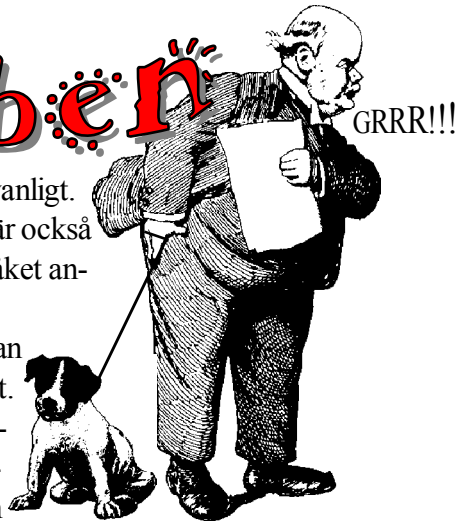
UPP-BUR-RA-DE

ÄR NOG EN TUNN SOPPA

DEN KAN SITTA FINT

RÄTT LÖSNING TILL DETTA KRYSS FINNER DU PÅ SIDAN 33

Arga Gubben

Jag går en promenad i vårsolen och gläder mig åt att allt är som vanligt. Jag ser honom på ganska långt håll och allt är nog som vanligt där också verkar det. Humöret strax ovanför kokpunkten och kroppsspråket antyder snara handgripligheter.

AG: Jaså, här kommer redaktörn strosande, glad i hågen och utan ett enda bekymmer. En annan har det minsann inte lika gemytligt. **BB:** Jaså, vad står på idag då? **AG:** Jo, det skall jag säga redaktörn att nu går skam på torra land. Här har man i ett helt långt arbetsliv offrat allt och när man äntligen skall få lite kompensation för det man gjort då blir det bara avundsjuka och elände. **BB:** Såå?

AG: Ja, har han inte följt nyheterna kanske, tidningsmurvel som han är. Det finns ju snart inte en enda pensionär som man unnar en enda krona nu för tiden. **BB:** Har gubben gått i pension? Redan?

AG: Nja, jag har gått lite i förtid för att hinna med. **BB:** Hinna med? **AG:** Jo alltså, det är så att jag har haft några små styrelseposter, en vd stol och lite konsultuppdrag. Det ger underlag för en tryggad ålderdom det. Folkpension, grundpension, avtalspension, avtalspension, efterlevandepension, änkepension, förtidspension, sjukpension, ATP, STP, ALF. Det ger ungefär 400 miljoner per år i minst 50 år. Ska jag hinna ta ut det så måste jag börja redan nu. Håken vet om jag inte redan är lite sent ute. **BB:** ALF?

AG: Ja, det betyder Allmänt Levnads Förskott. Min alldeles egna uppfinning. Riktigt fyndigt om jag får säga det själv. **BB:** Och har ni två avtalspensioner? **AG:** Nja, fyra faktiskt, men man vill ju inte skryta. Den fjärde är en komplettering till dom tre första. Plus en pensionsförsäkring förstås. Men den ger inte mer än 700 000 allt som allt så den funderar jag på att omförhandla. Men detta är ingen dans på rosor ska han veta. Det gäller att se om sitt hus. Det är närmast omöjligt att få någon riktigt bra avkastning på kapital nu för tiden. Och så har vi ju alla dessa skatter. Det är drygt skall redaktörn veta. **BB:** Men har ingen klagat? **AG:** Jo, det ska han tro. Det gnälls både till höger och vänster om detta. Det finns nästan ingen som har förstånd att uppskatta att en kompetent person får lite kompensation för allt han gjort.

BB: Vad skall ni göra nu då när ni har lämnat alla uppdrag? **AG:** Lämnat uppdragen? Det går väl inte? Vem skall då sköta allting? Nej, det skall jag säga redaktörn, att uppdragen har jag minsann kvar, ja, och arvodena också förstås, och det säger jag att nog kan det bli lite körigt emellanåt, särskilt som jag har börjat ett nytt jobb nu också. **BB:** Var då? **AG:** Jo, jag har fått i uppdrag att försöka implementera ALF i stat, kommun och landsting. Jag tänkte börja uppifrån, så att säga. Vad tror redaktörn!?

BB: Joo, det vore nog ett nytt grepp.

Arne Arnesson Arnes vardagsfunderingar...

Av Rolf Ronestjärna, Undrom

ANSLAGSTAVLAN

- TACK! -

Boteå m fl församlingars stiftelse för ert bidrag till vår nya satsning på att göra film i Boteå. Vi hoppas att vår videoverkstad ska komma att användas flitigt. Till hösten planerar vi att komma igång med kurser i videoteknik. Så håll ögonen öppna och lusläs lokalpressen… Än en gång, stort tack!

Hälsar Botaton

UNDROMS IF

+ Herrlag och ungdomsfotboll
+ Längdskidåkning + Fritidsgård
+ Stavgång + Spinning

Medlemsförmåner hos Hårlooken i Björkå och hos Statoil i Nyland

Medlemskortförsäljning:
Mikael Holmsten 0612-600 80
Lollo Wallblom 0612-604 63
Anders Bodin 0612-603 33

Hästbruk i Boteå hälsar välkommen

26/3 Årsmöte på Sunnersta kl.14
23/4 Uteritt Valla
7/5 Unghästträning (Plats meddelas senare)
17/6 Träningstävling (Plats meddelas senare)

Handla Ekologiskt och Lokalt

på Hildas Trädgård i Boteå

Vi har gott om morötter kvar (även till hästen). Dessutom har vi våra svarta vinbärsdrycker: Saft och Nektar.

0612-605 49

GRATTIS TV4

till det originella namnvalet på Ert nya fredagsnöje! Ni, och alla andra, är nu välkomna att köpa CD:n RAMPFEBER hos Rolf Ronestjärna!

EFTERLYSNING

Till alla som gått i Boteå kyrkskola

Jag önskar få kontakt med dig, som har minnen du vill berätta från kyrkskolan. Allt är av intresse, både det som var bra och vad som var tråkigt. Vad minns du av undervisningen, byggnaderna (ute och inne), rasterna, matbespisningen, särskilda händelser, skolvägen etc? Har du kort att låna ut? Glöm inte att tala om vilka årtal det gäller och vilken lärare.

Tag kontakt med:
Kerstin Hovde Henriksson
Högs Mellanväg 103-22
244 93 Kävlinge
Tel. 046-73 03 88
E-post: kerstin.hovde@telia.com

EXTRAJOBBET FÖR DIG!?

Bli säljkonsulent hos Oriflame!!!

oriflame
natural swedish cosmetics

Vi erbjuder:
* En extra inkomst - direkt förtjänst om minst 20% på Din försäljning
* Flexibla arbetstider, Du bestämmer själv när och hur mycket Du vill arbeta
* Personlig utveckling genom våra utbildningar

Som konsulent hos oss säljer Du våra kosmetik- & hudvårdsprodukter, med hjälp av produktkataloger, till vänner & bekanta

Ring mig, så får Du veta mer!
Kristina Strand, 0612-600 88 & 070-643 84 71
kristinastrand@hotmail.com

ANSLAGSTAVLAN

VÄLKOMMEN

ÅRSMÖTE UNDROMS IF

SÖNDAGEN DEN 2/4 KL 18 på KALKNÄS SKOLA

Alla intresserade hälsas välkomna! Fika serveras

VÄLKOMMEN

TILL VALBORGSMÄSSOFIRANDE 30/4 kl 19 på Rixdan i Björkåbruk

- KORV- & HAMBURGERFÖRSÄLJNING
- LOTTERI
- ALLSÅNG
- SÅNGUPPTRÄDANDE AV FILADELFIA
- BRASA & FYRVERKERI

Arrangör: Björkå Samhällsförening

VÄLKOMMEN

TILL UNDROMS EGEN MAJBRASA 30/4 kl 19 på badplatsen i Undrom

- BRASA
- FIKAFÖRSÄLJNING
- GODISUTDELNING

Arrangör: Undroms IF & Hästbruk i Boteå

Församlingarnas nya kyrkoråd

Vi har nu gått in i en ny mandatperiod för våra kyrkliga förtroendevalda. Under den kommande fyraårsperioden ingår dessa personer, förutom kyrkoherden, i bygdens kyrkoråd. Om Du har tankar, idéer eller åsikter om församlingen, så tveka inte att ta kontakt med någon av de förtroendevalda.

Boteå

Ordinarie ledamöter:
Bolin Bruno, ordf.
Bentsen Mona
Bergström Lennart (ny)
Holmer Björn
Landberg Pernilla
Lindholm Laila
Melander Elisabeth
Sundberg Paula

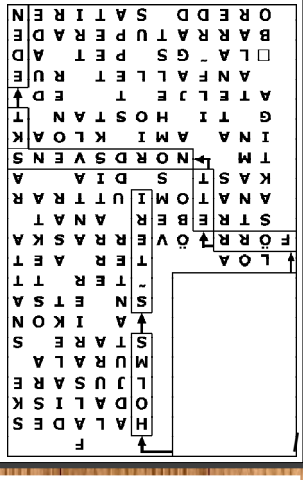
Ersättare:
Bodin Inga
Bolin Ulla
Byström Eivor
Sundberg Hans

Överlännäs

Ordinarie ledamöter:
Thulin Ingemar, ordf.
Eriksson Maj-Britt
Gradin Lars
Hedberg Pia
Kristoffersson Jan-Erik
Ledfelt Gunnar

Ersättare:
Bergman Ella
Melander Erland
Solberg Kristina

LÖSNING BOTEKRYSSET

Jag vill tipsa om en ny rikstäckande portal: www.riksguiden.se

www.riksguiden.se/sollefteå är Sollefteås portal, som jag ansvarar för. Där kan du som bor i Sollefteå eller är intresserad av vad som händer här, hitta det du behöver.
Riksguiden ska fungera som en portal där man kan finna lokal information. Där finns info om företag, restauranger, caféer, uteliv, bio, shopping, bostad, jobb, familjesidor, musik, konst m m. Det är en växande sida där du kan vara delaktig och dela med dig av dina tips och råd: T ex att ditt företag genomdriver en kampanj för tillfället, eller kanske något evenemang du vill lyfta fram. Du kan också diskutera i något av forumen, gratta någon på födelsedagen, någon som har gift sig eller fått barn. Sälj något du vill bli av med och hitta något annat du behöver under gratistjänsten Köp&Sälj. Detta är bara några av de saker du kan hitta på riksguiden.

Mvh Inga-Lena, portalansvarig för www.riksguiden.se/sollefteå

Säkra bygdens framtid - Stötta Handlar´n och Macken!

ANSLAGSTAVLAN

Kyrkonotiser från Boteå, Överlännäs och Sånga kyrkor

Datum	Tid	Kyrka/Plats	Gudstjänst	Övrigt
25/3	18	Sånga	Helgmålsbön	
26/3	11	Boteå	Familjegudstjänst	
26/3	15	Gårdnäs skola	Luthercafé	Nonstopkören medverkar
30/3	19	Boteå	Stugmöte	Se predikotur
2/4	18	Överlännäs	Högmässa	
8/4	18	Sånga	Mässa	
9/4	11	Boteå	Högmässa	Tuttifruttikören medverkar, kyrkkaffe
13/4	11	Boteå	Skärtorsdagsmässa	
14/4	15	Överlännäs	Långfredagsgudstjänst	
16/4	18	Boteå	Högmässa	Kl.16.30 Påskfest med barnen
17/4	11	Överlännäs	Högmässa	Gemensam sopplunch - Se annons nedan!
21/4	19	Överl. förs. hem	Församlingsafton	Se predikotur
22/4	18	Sånga	Helgmålsbön	
23/4	11	Boteå	Söndagsmässa	
30/4	11	Överlännäs	Gudstjänst	
5/5	19	Boteå sockenstuga	Öresmöte	Kören underhåller
6/5	18	Sånga	Mässa	
7/5	14	Vallänge	Gudstjänst	Nonstopkören medverkar
14/5	18	Överlännäs	Söndagsmässa	
20/5	18	Sånga	Mässa	
21/5	15	Boteå	Musikgudstjänst	Vårsallad, kaffe och kaka
25/5	9	Bockhällan	Gökotta	
28/5	18	Överlännäs	Gudstjänst	
3/6	18	Sånga	Mässa	
4/6	11	Boteå	Högmässa	
11/6	14	Boteå	Mässa	Pilgrimsvandring från Gålsjö - Se predikotur
18/6	11	Överlännäs	Gudstjänst	Gemensam gudstjänst med Boteå

Glöm inte att Ni kan beställa gratis kyrktaxi på telefon 0620-100 00

17/4 Emmausvandring från Boteå kyrka och kontoret i Björkå till Överlännäs kyrka där gemensam högmässa börjar kl 11

ANNONSER

interflora®

Vackra binderier för alla tillfällen

Storgatan 42
Sollefteå
Tel. 0620 - 515 85
Öppettider
mån-fre 9-18
lör 10-14

Vänd Er med förtroende till mig
och mina duktiga medarbetare
Vi har lång erfarenhet i
blomsterbranschen

Gesäll och legitimerad florist

GARN VÄV & INPLOCK

Storgatan 45
Sollefteå
Tel. 0620 - 144 25
Öppettider
mån-fre 9.30-17.30
lör 10-14

Torggatan 1
Kramfors
Tel. 0612 - 150 11
Öppettider
mån-fre 10-18
lör 10-14

Butiken med garner, broderier och presenter i massor

Välkommen in och inspireras
Vi varpar även mattflätor

SJÖLUNDS Ur & Guld

Storgatan 57
Sollefteå
Tel. 0620 - 510 64
Öppettider
Mån-fre. 9.30-18

axcent of scandinavia

Fotfavoriten
Eva Wörman

Djupövägen 8
Sollefteå
Tel. 0620 - 155 06
Öppettider
Mån-ons. 8-17
tors. 8-19, fre. 8-15

Vårens Walkingskor har kommit in!
Priser från 750 kr

Har Du ont i fötter, knän, eller höfter?
Vi gör ortopediska sulor
Kom till oss för professionell hjälp!
Boka tid för undersökning 250 kr
Medicinsk fotvård 350 kr

VÄLKOMMEN

gästboken

B FÖRE-
NINGS-
BREV

Du blir vad du tänker!

Så uttryckte sig landshövdingen i Jämtlands län, Maggie Mikaelsson, på Hälsomässan i Östersund härom veckan. Ja, hon har ju alldeles rätt! Om du tänker positivt så blir du positiv, men om du tänker negativa tankar så blir du negativ. Varför tar jag upp detta här och nu? Jo, jag vill att vi ska vara positiva även om det inte alltid är så lätt.

Jag vill berätta om en kompis vi har. Hon är väl ungefär 35 år. Flera barn har hon och en man som hon lever med. Nu är det 5:e gången hon får återfall av sin cancer. Ändå så är hon alltid så jätteglad och positiv. Varför ska man vara negativ, säger hon, jag lever ju och jag får komma hem varje vecka från Umeå, där jag går igenom cellgiftbehandling. Om man då jämför med många som tycker att det är så jobbigt att de måste kliva upp på morgonen för att åka till sitt arbete så skäms man på deras vägnar.

Jag kan också ibland se negativt på vissa saker, men då brukar jag tänka på att jag faktiskt får vara frisk, jag får leva tillsammans med den jag älskar, jag får umgås med mina barn med jämna mellanrum och jag får bo på en plats som jag tycker mycket om, där vi har några får och några höns. Platsen heter Mälgåsen och är en liten by mellan Bräcke och Gällö, efter E14. Här bor jag tillsammans med min sambo Katarina och hennes två barn, Josefin och Didrik. Mina barn, Fredrik och Frida kommer hit ungefär en gång i månaden och Eva-Lena, ser vi inte lika ofta eftersom hon bor i Orsa.

Apropå fågelinfluensan och våra höns! Nu får inte våra höns vara ute! Tur för dom just nu eftersom det är kallt. Men till sommaren då, kommer dom inte att få gå ut då heller? Fågelinfluensan sprider ut sig. Men det kanske ordnar sig. Jordbruksverket tror inte att fåglar flyger så långt utan det räcker med att spärra av vissa områden? Vad då, flyttfåglar!?

Sen är det snön också! Det är knappt att det går att åka skidor, en del liftar har man stängt i Åre! Snötillgången kan man jämföra med en jojo, upp och ner. Först kom det snö, sen tinade den bort, sen kom det mer och den tinade också bort. Nu snöar det igen så hoppet finns, det var ju positivt man skulle tänka.

Jag trivs med mitt liv, även om jag ibland tänker på tiden i Boteå. Det är trevligt när jag kommer till Undrom, går in på Handlar´n, besöker skolan, hälsar på mina föräldrar och syskon. Hej Ernst, säger flera som jag möter! Att få prata en stund om tiden i Boteå, Gnistor på Gålsjö Bruk, Botaton, Undroms IF, S-föreningen, alla som var med. Höra vad man gör i Boteå i dag. Spännande!

Engagemanget har jag kvar, men nu är det inte politik eller teater. Nu är det fiske och friluftsliv. Jag är ungdomsledare i Friluftsfrämjandet för ett gäng i åldern 14-15 år. Jag är också ordförande i den fiskevårdsförening vi är delägare i, Övre Gimåns fiskevårdsförening. Vi håller på att utveckla ett av Europas bästa öringsfiske, för flugfiske, i ett av Europas bästa öringsvatten. Om du är intresserad så titta på våran hemsida med adress: www.gimriver.org
Min utkomst, eller kanske min inkomst, har jag inom Kommunal i Jämtlands län. Jag trivs bra med det för jag får träffa intressanta och spännande människor i mitt uppdrag som regionalt skyddsombud inom den privata sektorn. Att få stödja småföretag i deras arbete för bättre och friskare arbetsplatser är ett privilegium. "Tänk friskt så blir du vad du tänker!" Tack för den här gången och lev väl, älska och må gott!

Hälsningar Ernst Åslund, f d Botebo och mästersmed